

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (drugi senat)

z dne 21. septembra 2023 *

Kazalo

I.	Pravni okvir	5
	A. Pravo STO	5
	B. Pravo Unije	5
II.	Dejansko stanje	9
III.	Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba	10
IV.	Predlogi strank	12
V.	Pritožba	12
	A. Dopustnost tožbe pred Splošnim sodiščem	13
	1. Procesno upravičenje združenja CCCME za nastopanje v svojem imenu	13
	a) Trditve strank	13
	b) Presoja Sodišča	14
	2. Pooblastilo združenja CCCME za zastopanje svojih članov na sodišču	18
	a) Trditve strank	18
	b) Presoja Sodišča	18
	3. Zakonitost pooblastil, ki jih je devet drugih pritožnikov podelilo svojim odvetnikom	20
	a) Trditve strank	20
	b) Presoja Sodišča	20
	4. Predlog glede dopustnosti tožbe pred Splošnim sodiščem	21

* Jezik postopka: angleščina.

B. Utemeljenost	21
1. Prvi pritožbeni razlog	21
a) Trditve strank	21
b) Presoja Sodišča	23
1) Uvodne ugotovitve	23
2) Prvi del prvega pritožbenega razloga	24
3) Drugi del prvega pritožbenega razloga	26
2. Drugi pritožbeni razlog	28
a) Trditve strank	28
b) Presoja Sodišča	29
3. Tretji pritožbeni razlog	30
a) Prvi del tretjega pritožbenega razloga	30
1) Trditve strank	30
2) Presoja Sodišča	30
b) Drugi del tretjega pritožbenega razloga	32
1) Trditve strank	32
2) Presoja Sodišča	33
4. Četrty pritožbeni razlog	34
a) Trditve strank	34
b) Presoja Sodišča	35
5. Peti pritožbeni razlog	37
a) Uvodne ugotovitve	37
b) Prvi del petega pritožbenega razloga	37
1) Trditve strank	37
2) Presoja Sodišča	38
Stroški	42

„Pritožba – Damping – Izvedbena uredba (EU) 2018/140 – Uvoz nekaterih izdelkov iz litega železa s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Indije – Dokončna protidampinška dajatev – Ničnostna tožba – Dopustnost – Procesno upravičenje – Predstavniško združenje izvoznikov – Uredba (EU) 2016/1036 – Člen 3(2), (3), (6) in (7) – Škoda – Izračun obsega uvoza – Pozitiven dokaz – Objektivno preverjanje – Ekstrapolacija – Izračun proizvodnih stroškov industrije Evropske unije – Cene, zaračunane znotraj skupine – Vzročna zveza – Segmentirana analiza škode – Neobstoj – Člen 6(7) – Člen 20(2) in (4) – Procesne pravice“

V zadevi C-478/21 P,

zaradi pritožbe na podlagi člena 56 Statuta Sodišča Evropske unije, vložene 2. avgusta 2021,

China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products s sedežem v Pekingu (Kitajska),

Cangzhou Qinghong Foundry Co. Ltd s sedežem v Cangzhou Cityju (Kitajska),

Botou City Qinghong Foundry Co. Ltd s sedežem v Botou Cityju (Kitajska),

Lingshou County Boyuan Foundry Co. Ltd s sedežem v Sanshengyuan Townu (Kitajska),

Handan Qunshan Foundry Co. Ltd s sedežem v Xiaozhai Townu (Kitajska),

Heping Cast Co. Ltd Yi County s sedežem v Liang Villageu (Kitajska),

Hong Guang Handan Cast Foundry Co. Ltd s sedežem v Xiaozhai Townu,

Shanxi Yuansheng Casting and Forging Industrial Co. Ltd s sedežem v Shenshanu (Kitajska),

Botou City Wangwu Town Tianlong Casting Factory s sedežem v Wangwu Townu (Kitajska),

Tangxian Hongyue Machinery Accessory Foundry Co. Ltd s sedežem v Beiluo Townu (Kitajska),

ki jih zastopajo R. Antonini, avvocato, B. Maniatis in E. Monard, avocats,

pritožniki,

druge stranke v postopku so

Evropska komisija, ki sta jo sprva zastopala T. Maxian Rusche in P. Němečková, nato K. Blanck, P. Němečková in T. Maxian Rusche ter nazadnje T. Maxian Rusche in P. Němečková, agenti,

tožena stranka na prvi stopnji,

EJ Picardie s sedežem v Saint-Crépin Ibouvillersu (Francija),

Fondatel Lecomte s sedežem v Andennu (Belgija),

Fonderies Dechaumont s sedežem v Muretu (Francija),

Fundiciones de Ódena SA s sedežem v Ódeni (Španija),

Heinrich Meier Eisengießerei GmbH & Co. KG s sedežem v Rahdenu (Nemčija),

Saint-Gobain Construction Products UK Ltd s sedežem v East Leaku (Združeno kraljestvo),

Saint-Gobain PAM Canalisation, nekdanja Saint-Gobain PAM, s sedežem v Pont-à-Moussonu (Francija),

Ulefos Oy s sedežem v Vantaai (Finska),

ki sta jih sprva zastopala M. Hommé in B. O'Connor, avocats, nato M. Hommé, B. O'Connor, avocats, in U. O'Dwyer, solicitor,

intervenientke v postopku na prvi stopnji,

SODIŠČE (drugi senat),

v sestavi A. Prechal (poročevalka), predsednica senata, M. L. Arastey Sahún, sodnica, F. Biltgen, N. Wahl in J. Passer, sodniki,

generalna pravobranilka: L. Medina,

sodni tajnik: M. Longar, administrator,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 5. oktobra 2022,

po predstavitvi sklepnih predlogov generalne pravobranilke na obravnavi 16. februarja 2023

izreka naslednjo

Sodbo

- 1 China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products (kitajska gospodarska zbornica za uvoz in izvoz strojev in elektronskih izdelkov, v nadaljevanju: združenje CCCME) ter Cangzhou Qinghong Foundry Co. Ltd, Botou City Qinghong Foundry Co. Ltd, Lingshou County Boyuan Foundry Co. Ltd, Handan Qunshan Foundry Co. Ltd, Heping Cast Co. Ltd Yi County, Hong Guang Handan Cast Foundry Co. Ltd, Shanxi Yuansheng Casting and Forging Industrial Co. Ltd, Botou City Wangwu Town Tianlong Casting Factory in Tangxian Hongyue Machinery Accessory Foundry Co. Ltd (v nadaljevanju: devet drugih pritožnikov) s pritožbo predlagajo razveljavitev sodbe Splošnega sodišča Evropske unije z dne 19. maja 2021, China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products in drugi/Komisija (T-254/18, v nadaljevanju: izpodbijana sodba, EU:T:2021:278), s katero je Splošno sodišče zavrnilo tožbo pritožnikov za razglasitev ničnosti Izvedbene uredbe Komisije (EU) 2018/140 z dne 29. januarja 2018 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz nekaterih izdelkov iz litega železa s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, ter zaključku preiskave o uvozu nekaterih izdelkov iz litega železa s poreklom iz Indije (UL 2018, L 25, str. 6, in popravek v UL 2018, L 32, str. 65, v nadaljevanju: sporna uredba) v delu, v katerem se nanaša na pritožnike.

I. Pravni okvir

A. Pravo STO

2 Svet Evropske unije je s Sklepom Sveta 94/800/ES z dne 22. decembra 1994 o sklenitvi sporazumov, doseženih v Urugvajskem krogu večstranskih pogajanj (1986–1994) v imenu Evropske skupnosti, v zvezi z zadevami, ki so v njeni pristojnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 21, str. 80) odobril Sporazum o ustanovitvi Svetovne trgovinske organizacije (STO), podpisan 15. aprila 1994 v Marakešu, ter sporazume iz prilog od 1 do 3 k temu sporazumu, med katerimi je tudi Sporazum o izvajanju člena VI Splošnega sporazuma o carinah in trgovini iz leta 1994 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 21, str. 189, v nadaljevanju: protidampinški sporazum).

3 Člen 3.1 protidampinškega sporazuma določa:

„Za namene člena VI [Splošnega sporazuma o carinah in trgovini (GATT) iz leta 1994] ugotavljanje škode temelji na pozitivnih dokazih in pomeni objektivno proučitev obojega, t. j. (a) obsega dumpinškega uvoza in učinka tega uvoza na cene na domačem trgu za enake proizvode in (b) posledičnega vpliva tega uvoza na domače proizvajalce teh proizvodov.“

4 Člen 6.11 tega sporazuma določa:

„V tem sporazumu izraz ‚zainteresirane strani‘ pomeni:

- (i) izvoznik ali tuj proizvajalec ali uvoznik proizvoda, ki je v preiskavi, ali trgovinsko ali poslovno združenje, katerega večina članov so proizvajalci, izvozniki ali uvozniki takega proizvoda;
- (ii) vlada članice izvoznice; in
- (iii) proizvajalec enakega proizvoda članice uvoznice ali trgovinsko oziroma poslovno združenje, katerega večina članov proizvaja enak proizvod na ozemlju članice uvoznice.

Ta seznam članicam ne preprečuje, da dovolijo domačim ali tujim stranem poleg tistih, ki so omenjene zgoraj, da se obravnavajo kot udeleženci.“

B. Pravo Unije

5 V uvodni izjavi 12 Uredbe (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije (UL 2016, L 76, str. 21, v nadaljevanju: osnovna uredba) je navedeno:

„Trebajo določiti način, na katerega bi bilo treba zainteresirane strani obvestiti o informacijah, ki jih zahtevajo organi. Zainteresirane strani bi morale imeti dovolj priložnosti, da predstavijo vse relevantne dokaze in da branijo svoje interese. Prav tako je zaželeno jasno opisati pravila in postopke, ki jih je treba upoštevati med preiskavo, zlasti pravila, po katerih se morajo zainteresirane strani javiti, predstaviti svoje poglede in predložiti informacije znotraj določenih rokov, če naj se taki pogledi in informacije upoštevajo. Prav tako je primerno določiti pogoje, pod

katerimi ima lahko zainteresirana stran dostop do informacij in možnost komentiranja informacij, ki jih predstavijo druge zainteresirane strani. Prav tako bi moralo obstajati sodelovanje med državami članicami in [Evropsko k]omisijo pri zbiranju informacij.“

6 Člen 1(4) te uredbe določa:

„V tej uredbi izraz ‚podoben izdelek‘ pomeni izdelek, ki je identičen, se pravi v vseh pogledih enak obravnavanemu izdelku, ali, če takega izdelka ni, kak drug izdelek, ki, čeprav ni enak v vseh pogledih, ima značilnosti, ki zelo spominjajo na tiste, ki jih ima obravnavani izdelek.“

7 Člen 3 navedene uredbe, naslovljen „Določanje škode“, določa:

„1. V skladu s to uredbo izraz ‚škoda‘, če ni drugače določeno, pomeni znatno škodo za industrijo [Evropske u]nije, grožnjo znatne škode za industrijo Unije ali znatno zamudo pri izgradnji take industrije in se razlaga v skladu z določbami tega člena.

„2. Določanje škode temelji na pozitivnih dokazih in vključuje objektivno preverjanje:

(a) obsega dampinškega uvoza in učinka dampinškega uvoza na cene na trgu Unije za podobne izdelke in

(b) posledičnega vpliva tega uvoza na industrijo Unije.

3. V zvezi z obsegom dampinškega uvoza se ugotavlja, ali je prišlo do znatnega povečanja dampinškega uvoza, bodisi v absolutnem smislu ali pa relativno glede na proizvodnjo ali potrošnjo v Uniji. V zvezi z učinkom dampinškega uvoza na cene se ugotavlja, ali je prišlo do znatnega nelojalnega nižanja cen zaradi dampinškega uvoza, če to ceno primerjamo s ceno podobnega izdelka industrije Unije, oziroma, ali tak uvoz kako drugače v znatni meri pritiska na znižanje cen ali v znatni meri preprečuje zvišanja cen, do katerih bi sicer prišlo. Ne eden ali več teh dejavnikov skupaj ni oziroma niso odločujoči.

[...]

5. Preiskava učinka dampinškega uvoza na zadevno industrijo Unije vsebuje oceno vseh gospodarskih dejavnikov in pokazateljev, ki vplivajo na stanje industrije, vključno z dejstvom, da je posamezna industrija morda še vedno v procesu okrevanja zaradi učinkov dampinga ali subvencioniranja v preteklosti; velikostjo dejanske stopnje dampinga; dejanskim in potencialnim padcem prodaje, dobička, obsega proizvodnje, tržnega deleža, produktivnosti, donosnosti investicij in stopnje izkoriščenosti zmogljivosti; dejavniki, ki vplivajo na cene v Uniji; dejanskimi in potencialnimi negativnimi učinki na denarni tok, zalogo, zaposlovanje, plače, rast, sposobnost zbiranja kapitala ali investicij. Ta seznam ni izčrpen, niti ni eden ali več teh dejavnikov skupaj odločujočih.

6. Na osnovi vseh zadevnih dokazov, predstavljenih v zvezi z odstavkom 2, je treba dokazati, da dampinški uvoz povzroča škodo v smislu te uredbe. Konkretno to pomeni, da je treba dokazati, da so obseg in/ali ravni cen, ugotovljeni na podlagi odstavka 3, odgovorni za učinek na industrijo Unije, kot ga predvideva odstavek 5, in da je ta učinek tako velik, da ga je mogoče označiti kot znatnega.

7. Razen dampinškega uvoza se preiščejo še drugi znani dejavniki, ki istočasno povzročajo škodo industriji Unije, s čimer se zagotovi, da se škoda, ki jo ti drugi dejavniki povzročajo, ne pripisuje dampinškemu uvozu v skladu z odstavkom 6. Dejavniki, ki jih je mogoče upoštevati v tem okviru, vključujejo obseg in cene uvoza, ki se ne prodaja po dampinških cenah; zmanjševanje povpraševanja ali spremembe v potrošniških navadah; konkurenco med proizvajalci tretjih držav in Unije in njihove trgovinske omejevalne prakse; razvoj tehnologije in izvozno sposobnost; ter produktivnost industrije Unije.

[...]“.

8 Člen 5(10) in (11) te uredbe določa:

„10. Obvestilo o začetku postopka naznani začetek preiskave, navede izdelek in vpletene države, poda povzetek prejetih informacij in zahteva, da se vse pomembne informacije sporočijo Komisiji.

V njem se navede roke, v katerih se lahko zainteresirane strani javijo, predstavijo svoja stališča v pisni obliki in posredujejo informacije, če naj se taka stališča in informacije tekom preiskave upoštevajo. Prav tako se navede rok, znotraj katerega lahko zainteresirane strani zaprosijo pri Komisiji za zaslišanje v skladu s členom 6(5).

11. Komisija obvesti izvoznike, uvoznike in predstavniška združenja uvoznikov ali izvoznikov, za katere je znano, da jih to zadeva, kakor tudi predstavnike države izvoznice in pritožnike, o začetku postopka in, ob primernem upoštevanju zaščite zaupnih informacij, dostavi popolno besedilo pisne pritožbe, ki jo je prejela na podlagi odstavka 1, znanim izvoznikom in pristojnim organom države izvoznice, na zahtevo pa jih da na razpolago tudi drugim vpletenim zainteresiranim stranem. Kadar je število vpletenih izvoznikov zelo veliko, se lahko namesto tega popolno besedilo pisne pritožbe posreduje samo pristojnim organom države izvoznice ali ustreznemu trgovinskemu združenju.“

9 Člen 6 osnovne uredbe, naslovljen „Preiskava“, določa:

„1. Po začetku postopka Komisija v sodelovanju z državami članicami prične preiskavo na ravni Unije. Taka preiskava pokriva tako damping kakor tudi škodo in oba pojava se preiskujeta sočasno.

[...]

3. Komisija lahko zahteva od držav članic, da priskrbijo informacije, države članice pa storijo vse potrebno, da takim zahtevam ugodijo.

Komisiji pošljejo informacije, ki jih ta zahteva, skupaj z rezultati vseh pregledov, preverjanj ali preiskav, ki so bile izvedene.

Kadar so te informacije splošnega pomena ali kadar je njihovo posredovanje zahtevala država članica, jih Komisija posreduje naprej državam članicam, pod pogojem, da informacije niso zaupne; če pa so informacije zaupne, posreduje njihov povzetek, ki ni zaupne narave.

4. Komisija lahko zahteva od držav članic, da izvedejo vse potrebne preglede in preverjanja, predvsem med uvozniki, trgovci in proizvajalci v Uniji, in da izvedejo preiskave v tretjih državah, pod pogojem, da zadevna podjetja dajo svoje soglasje in da je bila vlada zadevne države uradno obveščena in ni vložila nobenega ugovora.

Države članice ukrenejo vse potrebno, da ugodijo takim zahtevam Komisije.

Uradniki Komisije so pooblašteni, če Komisija ali država članica tako zahteva, da pomagajo uradnikom držav članic pri izvajanju njihovih nalog.

5. Zainteresirane strani, ki so se javile v skladu s členom 5(10), se zasliši, če so v roku, ki ga predpisuje obvestilo, objavljeno v *Uradnem listu Evropske unije*, vložile pisni zahtevek za zaslišanje, v katerem dokažejo, da so zainteresirane strani, na katere bodo rezultati postopka verjetno vplivali, in da obstajajo posebni razlogi, zaradi katerih bi morale biti zaslišane.

[...]

7. Pritožniki, uvozniki in izvozniki ter njihova predstavniška združenja, uporabniki in organizacije potrošnikov, ki so se javili v skladu s členom 5(10), kakor tudi predstavniki države izvoznice, lahko na pisno zahtevo pregledajo vse informacije, ki jih je katera koli stranka dala na razpolago za preiskavo, za razliko od internih dokumentov, ki jih pripravijo pristojni organi Unije ali njenih držav članic, ki so pomembne za predstavitev njihovih primerov in niso zaupne v smislu člena 19 ter so uporabljene v preiskavi.

Take stranke se lahko odzovejo na take informacije in njihove pripombe se upoštevajo, če so dovolj utemeljene.

[...]

9. Pri postopkih, ki se začnejo na podlagi člena 5(9), se preiskava, če je le mogoče, zaključi v roku enega leta. Vsekakor pa se take preiskave v vseh primerih zaključijo v 15 mesecih po njihovem začetku v skladu z ugotovitvami, do katerih se pride v primeru zavez na podlagi člena 8, v primeru dokončnih ukrepov pa na podlagi člena 9.“

10 Člen 17 te uredbe, naslovljen „Vzorčenje“, določa:

„1. V primerih, kadar gre za veliko število pritožnikov, izvoznikov ali uvoznikov, vrst izdelkov ali transakcij, se lahko preiskava omeji na smiselno število strank, izdelkov ali transakcij, tako da uporabi vzorce, ki so statistično utemeljeni na osnovi informacij, ki so dostopne ob času izbora, ali pa se preiskava lahko omeji na največji reprezentativni obseg proizvodnje, prodaje ali izvoza, ki ga je mogoče dovolj dobro preiskati v času, ki je na razpolago.

2. Končni izbor strank, vrst izdelkov ali transakcij v zvezi s temi določili vzorčenja izvede Komisija, vendar je dana prednost izbiranju vzorca ob posvetovanju z zadevnimi strankami in njihovem soglasju, pod pogojem, da se te stranke javijo in dostavijo dovolj informacij v treh tednih po začetku preiskave, tako da se lahko izbere reprezentativen vzorec.

[...]“.

11 Člen 20 navedene uredbe, naslovljen „Razkritje“, določa:

„1. Pritožniki, uvozniki in izvozniki in njihova predstavniška združenja in predstavniki države izvoznice lahko zahtevajo razkritje podrobnosti, na katerih temeljijo bistvena dejstva in premisleki, na osnovi katerih so bili uvedeni začasni ukrepi. Zahteve po takem razkritju se vložijo

v pisni obliki takoj po uvedbi začasnih ukrepov, razkritje pa sledi v pisni obliki v najkrajšem možnem času.

2. Stranke iz odstavka 1 lahko zahtevajo dokončno razkritje bistvenih dejstev in premislekov, na osnovi katerih se namerava priporočiti uvedbo dokončnih ukrepov, ali pa zaključek preiskave ali postopka brez uvedbe ukrepov, pri čemer se še posebna pozornost posveča razkritju katerih koli dejstev ali premislekov, ki so drugačni od tistih, ki so bili uporabljeni pri začasnih ukrepih.

3. Zahteve za končno razkritje, opisane v odstavku 2, se naslovijo v pisni obliki na Komisijo, ki jih mora prejeti v primerih, kadar je bila naložena začasna dajatev, najpozneje en mesec po objavi uvedbe te dajatve. Kadar začasna dajatev ni bila naložena, se strankam da priložnost, da zahtevajo končno razkritje v rokih, ki jih določi Komisija.

[...]“.

12 Člen 21(2) te uredbe določa:

„Da bi zagotovili trdno osnovo, na temelju katere lahko pristojni organi upoštevajo vsa mnenja in informacije pri odločanju o tem, ali je uvedba ukrepov v interesu Unije, se lahko pritožniki, uvozniki in njihova predstavniška združenja ter predstavniške organizacije uporabnikov in potrošnikov v okviru rokov, določenih v obvestilu o začetku protidampinške preiskave, javijo in dostavijo ustrezne informacije Komisiji. Take informacije ali njihovi ustrezni povzetki se lahko dajo na razpolago drugim vpletenim strankam, navedenim v tem členu, ki imajo pravico odzvati se na take informacije.“

II. Dejansko stanje

- 13 Dejansko stanje spora, kot je predstavljeno v točkah od 1 do 9 izpodbijane sodbe, je za namene te sodbe mogoče povzeti, kot sledi.
- 14 31. oktobra 2016 je sedem proizvajalcev izdelkov iz litega železa iz Unije pri Komisiji vložilo pritožbo, da bi ta začela protidampinški postopek v zvezi z uvozom nekaterih teh izdelkov s poreklom iz Kitajske in Indije. To pritožbo sta podprla dva druga proizvajalca izdelkov iz litega železa v Uniji (teh devet proizvajalcev je v nadaljevanju imenovanih: pritožniki v upravnem postopku).
- 15 Komisija je 10. decembra 2016 objavila Obvestilo o začetku protidampinškega postopka v zvezi z uvozom nekaterih izdelkov iz litega železa s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Indije (UL 2016, C 461, str. 22). Izdelek, na katerega se ta postopek nanaša, ustreza pokrovom jaškov. Ta izdelek je bil opredeljen v točki 2 obrazložitve tega obvestila kot nekateri izdelki iz litega železa z laminarnim grafitom, imenovanega tudi „sivo železo“, ali sferoidnega grafitnega litega železa, imenovanega tudi „nodularno lito železo“, in njihovi deli, ki se uporabljajo za pokritje površinskih ali podpovršinskih sistemov in/ali odprtih površinskih ali podpovršinskih sistemov ter dostop do površinskih ali podpovršinskih sistemov in/ali pogled do površinskih ali podpovršinskih sistemov (v nadaljevanju: zadevni izdelki).
- 16 Preiskava dampinga in škode je zajemala obdobje od vključno 1. oktobra 2015 do 30. septembra 2016 (v nadaljevanju: obdobje preiskave). Preučitev trendov, pomembnih za oceno škode, je zajemala obdobje od 1. januarja 2013 do 30. septembra 2016 (v nadaljevanju: obravnavano obdobje).

- 17 CCCME je združenje kitajskega prava, katerega člani so kitajski proizvajalci izvozniki zadevnega izdelka. To združenje je sodelovalo v protidampinškem postopku v zvezi z uvozom zadevnega izdelka. Devet drugih pritožnikov so kitajski proizvajalci izvozniki zadevnega izdelka, izmed katerih je Komisija izbrala dva za vključitev v vzorec kitajskih proizvajalcev izvoznikov, ki je bil upoštevan v tem postopku.
- 18 Komisija je 16. avgusta 2017 sprejela Izvedbeno uredbo (EU) 2017/1480 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih izdelkov iz litega železa s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL 2017, L 211, str. 14; v nadaljevanju: začasna uredba).
- 19 Komisija je 29. januarja 2018 sprejela sporno uredbo, s katero je naložila dokončno protidampinško dajatev na uvoz nekaterih izdelkov iz litega železa iz Kitajske.

III. Postopek pred Splošnim sodiščem in izpodbijana sodba

- 20 Pritožniki so 23. aprila 2018 v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložili tožbo za razglasitev ničnosti sporne uredbe.
- 21 Predsednik prvega senata Splošnega sodišča je s sklepom z dne 24. oktobra 2018 družbam EJ Picardie, Fondateur Lecomte, Fonderies Dechaumont, Fundiciones de Ódena SA, Heinrich Meier Eisengießerei GmbH & Co. KG, Saint Gobain Construction Products UK Ltd, Saint Gobain PAM Canalisation, nekdanja Saint-Gobain PAM, in Ulefos Oy (v nadaljevanju: intervenientke) dovolil intervencijo v podporo predlogom Komisije.
- 22 Pritožniki so v utemeljitev tožbe pred Splošnim sodiščem navedli šest tožbenih razlogov. Komisija je prerekala tako dopustnost kot utemeljenost te tožbe.
- 23 Glede dopustnosti te tožbe je treba v okviru te pritožbe upoštevati zgolj presoje Splošnega sodišča, ki se na eni strani nanašajo na procesno upravičenje združenja CCCME za nastopanje v svojem imenu in v imenu svojih članov, ter na drugi strani na pooblastila, ki jih je devet drugih pritožnikov podelilo svojim odvetnikom, da jih zastopajo na sodišču.
- 24 Glede procesnega upravičenja združenja CCCME za nastopanje v svojem imenu, da bi zaščitilo svoje procesne pravice, je Komisija trdila, da združenje CCCME nima takega procesnega upravičenja, ker so mu bile procesne pravice neupravičeno priznane v upravnem postopku. Splošno sodišče je zavrnilo ta ugovor nedopustnosti in v bistvu ugotovilo, da je bilo združenje CCCME med celotnim trajanjem upravnega postopka obravnavano kot zainteresirana stranka, ki ji je treba priznati procesne pravice, in da napaka v zvezi s tem, tudi če bi bila dokazana, ne more vplivati na to, kar je bilo priznано in podeljeno v upravnem postopku.
- 25 Splošno sodišče je v zvezi s procesnim upravičenjem združenja CCCME za nastopanje v imenu svojih članov zavrnilo ugovor Komisije, da združenje CCCME ne more zastopati svojih članov na sodišču, ker ni predstavniško združenje v smislu skupne pravne tradicije držav članic. Po mnenju Splošnega sodišča taka zahteva ni potrebna, da bi združenje lahko nastopalo v imenu svojih članov pred sodišči Unije.

- 26 Glede pooblastil, ki jih je devet drugih pritožnikov podelilo svojim odvetnikom, je Komisija trdila, da niso veljavna, ker v njih funkcija njihovih podpisnikov ni bila jasno opredeljena in ker njihovo pooblastilo za podpis teh pooblastil ni bilo izkazano. Splošno sodišče tega očitka ni sprejelo in je ugotovilo, da se v njegovem poslovniku ne zahteva dokaz, da je pooblastilo za zastopanje odvetniku podelila za to pooblaščen oseba.
- 27 Glede utemeljenosti tožbe pritožnikov je treba v okviru te pritožbe upoštevati zgolj presoje Splošnega sodišča v zvezi s prvim in petim delom prvega tožbenega razloga, drugim in tretjim delom drugega tožbenega razloga ter drugim in tretjim delom tretjega tožbenega razloga.
- 28 Splošno sodišče je v okviru preučitve prvega dela prvega tožbenega razloga zavrnilo očitke pritožnikov v zvezi s prilagoditvami, ki jih je Komisija izvedla glede podatkov Statističnega urada Evropske unije (Eurostat), razvrščenih po kontrolnih številkah izdelkov (KŠI), za izračun obsega dampinškega uvoza v skladu s členom 3 osnovne uredbe.
- 29 Splošno sodišče je v okviru presoje petega dela prvega tožbenega razloga zavrnilo očitek pritožnikov, da je Komisija za izračun škode, nastale družbi Saint-Gobain PAM, uporabila cene, ki so se zaračunavale za nadaljnjo prodajo znotraj skupine družb, katere del je ta proizvajalec, ne da bi ocenila neodvisnost teh cen.
- 30 V drugem delu drugega tožbenega razloga so pritožniki trdili, da je Komisija neupravičeno zavrnila izvedbo segmentirane analize, da bi ugotovila vzročno zvezo med dampinškim uvozom in ugotovljeno škodo. V odgovor na to trditev je Splošno sodišče v bistvu ugotovilo, da segmentirana analiza ni potrebna, če so izdelki dovolj zamenljivi in da niti to, da izdelki spadajo v različne nabore, nitidejstvo, da so potrošniki izrazili prednost ali da so bolj naklonjeni nekaterim izdelkom, ne zadošča za dokaz, da ti izdelki niso zamenljivi, in torej za primernost izvedbe takšne analize.
- 31 S tretjim delom drugega tožbenega razloga so pritožniki Komisiji med drugim očitali, da ni zadostno ocenila obsega nelojalnega nižanja cen glede na dejstvo, da za 37,4 % celotne prodaje, ki so jo v Uniji opravili vzorčeni proizvajalci Unije, ni bilo ugotovljeno nobeno nelojalno nižanje cen. Splošno sodišče je ta del zavrnilo in ugotovilo, da zadevni izdelek obsega različne vrste izdelkov, ki ostajajo zamenljive, zato je obstoj stopnje nelojalnega nižanja cen v razponu od 31,6 do 39,2 %, ki se nanaša na 62,6 % prodaje vzorčenih proizvajalcev Unije, zadosten za ugotovitev, da obstaja znatno nelojalno nižanje cen v smislu člena 3(3) osnovne uredbe.
- 32 Glede tretjega tožbenega razloga, ki se nanaša na kršitev procesnih pravic pritožnikov, ker jim niso bile posredovane informacije, bistvene za obrambo njihovih interesov, je Splošno sodišče presodilo, da je ta tožbeni razlog dopusten v delu, v katerem ga je navedlo združenje CCCME v svojem imenu. Splošno sodišče pa je ta tožbeni razlog je zavrnilo kot nedopusten v delu, v katerem so ga navedli člani združenja CCCME in devet drugih pritožnikov, ker ti člani in ti pritožniki niso sodelovali v preiskavi ali naslovili zahteve, naj se jim zadevne informacije posredujejo. Splošno sodišče je prav tako zavrnilo trditev pritožnikov, da je združenje CCCME med to preiskavo uveljavljalo procesne pravice navedenih članov in navedenih pritožnikov v njihovem imenu, saj je združenje CCCME nastopalo kot subjekt, ki predstavlja obravnavano kitajsko industrijo kot celoto in ne nekatere njegove člane posamično.
- 33 Glede utemeljenosti tega tretjega tožbenega razloga je združenje CCCME v drugem in tretjem delu navedenega tožbenega razloga trdilo, da je Komisija kršila njegove procesne pravice, ker mu na eni strani ni posredovala nekaterih podatkov v zbirni obliki, ki se nanaša med drugim na

izračune normalne vrednosti, učinke kitajskega uvoza na cene in stopnjo odprave škode ter na drugi strani ocen v zvezi z makroekonomskimi kazalniki, informacije o primerjavi med uvoženimi izdelki in izdelki indijskih proizvajalcev in proizvajalcev Unije ter izračune v zvezi z obsegom uvoza iz zadevnih tretjih držav. Splošno sodišče je ta drugi in tretji del zavrnilo in v bistvu ugotovilo, da je Komisija združenju CCCME posredovala elemente, ki so mu omogočili, da učinkovito brani svoje interese.

34 Splošno sodišče je z izpodbijano sodbo zavrnilo tožbo pritožnikov.

IV. Predlogi strank

35 Pritožniki Sodišču predlagajo, naj:

- izpodbijano sodbo razveljavi;
- sporno uredbo razglasi za nično v delu, v katerem se nanaša nanje;
- Komisiji naloži plačilo stroškov postopka pred Splošnim sodiščem in Sodiščem, vključno s stroški, ki so nastali pritožnikom, in
- intervenientkam naloži plačilo svojih stroškov.

36 Komisija Sodišču predlaga, naj:

- izpodbijano sodbo razveljavi v delu, v katerem je bila z njo tožba na prvi stopnji dopustna;
- ugotovi, da je tožba na prvi stopnji nedopustna;
- pritožbo zavrne in
- pritožnikom naloži plačilo stroškov postopka na obeh stopnjah.

37 Intervenientke Sodišču predlagajo, naj:

- pritožbo v celoti zavrne;
- ugotovi, da se združenje CCCME ne more šteti za predstavniško združenje za namene osnovne uredbe, in
- pritožnikom naloži plačilo stroškov.

V. Pritožba

38 Pritožniki v utemeljitev pritožbe navajajo pet pritožbenih razlogov. Prvi, drugi, tretji in četrti pritožbeni razlog se nanašajo na napake, ki naj bi jih Splošno sodišče storilo, ker ni ugotovilo, da je Komisija s sprejetjem sporne uredbe kršila člen 3(2), (3) in od (5) do (7) osnovne uredbe. Pritožniki s petim tožbenim razlogom trdijo, da je Splošno sodišče storilo napako, ker je

ugotovilo, da je tretji tožbeni razlog iz njihove tožbe pred Splošnim sodiščem, ki se nanaša na kršitev njihovih procesnih pravic, nedopusten, in da je napačno uporabilo pravo pri presoji teh pravic v skladu s členom 6(7), členom 19(1) in (2) ter členom 20(2) in (4) osnovne uredbe.

- 39 Komisija in intervenientke menijo, da bi bilo treba ugotoviti, da je tožba, ki so jo na prvi stopnji vložili pritožniki, nedopustna, in da je njihova pritožba vsekakor neutemeljena.

A. Dopustnost tožbe pred Splošnim sodiščem

- 40 Komisija trdi, da je bila tožba na prvi stopnji nedopustna, ker združenje CCCME ni imelo procesnega upravičenja za nastopanje v svojem imenu, to združenje ni imelo pooblastila za zastopanje svojih članov na sodišču in ker devet drugih pritožnikov ni ustrezno pooblastilo svojih odvetnikov.
- 41 Pritožniki prerekajo te trditve z utemeljitvijo, da je Komisija s predlogom, naj Sodišče razveljavi izpodbijano sodbo v delu, v katerem je bilo z njo ugotovljeno, da je tožba na prvi stopnji dopustna, in ugotovi, da je ta tožba nedopustna, vložila nasprotno pritožbo, ne da bi upoštevala zahteve iz člena 176(2) Poslovnika Sodišča.
- 42 V zvezi s tem je treba opozoriti, da so vprašanja v zvezi z dopustnostjo ničnostne tožbe vprašanja javnega reda, ki jih lahko sodišča Unije vedno preizkusijo, in to tudi po uradni dolžnosti (glej v tem smislu sodbi z dne 27. februarja 2014, Stichting Woonlinie in drugi/Komisija, C-133/12 P, EU:C:2014:105, točka 32, in z dne 2. septembra 2021, Ja zum Nürburgring/Komisija, C-647/19 P, EU:C:2021:666, točka 53 in navedena sodna praksa).
- 43 Iz tega izhaja, da lahko Sodišče v okviru preizkusa pritožbe presoja dopustnost tožbe na prvi stopnji, ne glede na to, da je to izpodbijala stranka, ki je vložila odgovor na tožbo, ne da bi ta stranka vložila nasprotno pritožbo na podlagi člena 176(2) Poslovnika Sodišča (glej v tem smislu sodbo z dne 28. februarja 2019, Svet/Growth Energy in Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, točke od 56 do 59 in navedena sodna praksa).
- 44 Zato je treba očitke pritožnikov, naveden v točki 41 te sodbe, zavrniti.

1. Procesno upravičenje združenja CCCME za nastopanje v svojem imenu

a) Trditve strank

- 45 Komisija trdi, da je Splošno sodišče v točkah od 52 do 75 izpodbijane sodbe napačno uporabilo pravo, ker je ugotovilo, da je to, da se združenje CCCME v upravnem postopku prizna kot predstavniško združenje, zadostovalo za ugotovitev, da je pogoj, določen v členu 263, četrti odstavek, PDEU, v skladu s katerim se mora akt, ki je predmet tožbe tožeče stranke, nanjo neposredno in posamično nanašati, glede združenja CCCME izpolnjen. Vprašanje, ali ima subjekt procesno upravičenje za nastopanje pred Splošnim sodiščem, naj ne bi bilo odvisno od tega, ali je temu subjektu v upravnem postopku priznано procesno upravičenje, temveč od pravil, ki se uporabljajo na zadevnem področju. Splošno sodišče naj bi zato moralo samo presoditi, ali je združenje CCCME izpolnjevalo pogoje, ki se zahtevajo, da se šteje za predstavniško združenje v skladu z osnovno uredbo, in ali ima torej procesno upravičenje za nastopanje v svojem imenu.

- 46 Intervenientke se strinjajo z utemeljitvijo Komisije in trdijo, da združenje CCCME ni predstavniško združenje kitajskih proizvajalcev izvoznikov zadevnega izdelka, temveč subjekt za nadzor kitajske vlade nad temi proizvajalci izvozniki. Združenje CCCME naj bi delovalo pod nadzorom, upravljanjem in poslovno usmeritvijo ministrstva Ljudske republike Kitajske za civilne zadeve in ministrstva Ljudske republike Kitajske za gospodarstvo.
- 47 Pritožniki menijo, da je združenje CCCME predstavniško združenje v smislu osnovne uredbe in da je torej zainteresirana stran, na katero se nanaša ta uredba. Komisija naj bi združenje CCCME štela za predstavniško združenje med preiskavo, na podlagi katere je bila sprejeta sporna uredba, in v drugih predhodnih protidampinških preiskavah. Iz razlogov, ki jih je navedlo Splošno sodišče v izpodbijani sodbi, naj bi se sporna uredba na združenje CCCME nanašala neposredno in posamično.

b) Presoja Sodišča

- 48 Uvodoma je treba opozoriti, da je dopustnost tožbe, ki jo fizična ali pravna oseba na podlagi člena 263, četrti odstavek, PDEU vložijo zoper akt, ki ni naslovljen nanjo, pogojena s tem, da se tej osebi prizna procesno upravičenje, ki obstaja v dveh primerih. Na eni strani je tako tožbo mogoče vložiti, če se ta akt nanjo neposredno in posamično nanaša. Na drugi strani taka oseba lahko vložijo tožbo zoper predpis, ki ne potrebuje izvedbenih ukrepov, če se ta nanjo neposredno nanaša (sodba z dne 16. marca 2023, Komisija/Jiangsu Seraphim Solar System in Svet/Jiangsu Seraphim Solar System in Komisija, C-439/20 P in C-441/20 P, EU:C:2023:211, točka 53 in navedena sodna praksa).
- 49 Komisija z ugovorom nedopustnosti meni, da je Splošno sodišče s preučitvijo prvega od teh dveh primerov napačno razsodilo, da ima združenje CCCME procesno upravičenje za nastopanje v svojem imenu, da bi zaščitilo svoje procesne pravice. V točkah od 52 do 75 izpodbijane sodbe naj bi Splošno sodišče svojo presojo procesnega upravičenja združenja CCCME za nastopanje v svojem imenu oprlo na dejstvo, da mu je Komisija priznala te pravice v protidampinškem postopku, na podlagi katerega je bila sprejeta sporna uredba. Vendar naj Splošno sodišče ne bi preverilo zakonitosti takšnega priznanja. Priznanje navedenih pravic združenju CCCME pa naj bi bilo nezakonito, ker naj združenje CCCME ne bi bilo predstavniško združenje v smislu osnovne uredbe, temveč pojavna oblika Kitajske države.
- 50 V skladu z ustaljeno sodno prakso lahko subjekti, ki niso naslovniki sklepa, trdijo, da se ta nanje posamično nanaša v smislu člena 263, četrti odstavek, PDEU, le če ta sklep nanje vpliva zaradi nekaterih njihovih posebnih značilnosti ali zaradi dejanskega položaja, ki jih razločuje od vseh drugih oseb, in jih zato individualizira podobno kot naslovnika tega sklepa (sodba z dne 12. julija 2022, Nord Stream 2/Parlament in Svet, C-348/20 P, EU:C:2022:548, točka 156 in navedena sodna praksa).
- 51 Med osebami, ki jih lahko akt Unije individualizira enako kot naslovnike sklepa, so tiste, ki so sodelovale v postopku sprejemanja tega akta. Vendar dejstvo, da oseba sodeluje v postopku sprejetja takšnega akta, to osebo lahko individualizira glede na zadevni akt samo, če so v zakonodaji Unije določena procesna jamstva za to osebo (glej v tem smislu sodbo z dne 4. oktobra 1983, Fediol/Komisija, 191/82, EU:C:1983:259, točka 31, in sklep z dne 17. februarja 2009, Galileo Lebensmittel/Komisija, C-483/07 P, EU:C:2009:95, točka 53). Natančen obseg pravice posameznika do pravnega sredstva zoper akt Unije je namreč odvisen od

njegovega pravnega položaja, ki ga opredeljuje pravo Unije zaradi varstva tako priznanih legitimnih interesov (sodba z dne 28. februarja 2019, Svet/Growth Energy in Renewable Fuels Association, C-465/16 P, EU:C:2019:155, točka 107 in navedena sodna praksa).

- 52 Iz tega sledi, da morajo biti procesne pravice osebi pravno priznane, da se lahko šteje, da se te pravice nanjo posamično nanašajo in da je upravičena vložiti ničnostno tožbo zoper akt, sprejet v nasprotju s temi pravicami.
- 53 V obravnavani zadevi je Komisija v odgovoru na tožbo pred Splošnim sodiščem prerekala dopustnost tožbe, ki jo je vložilo združenje CCCME, da bi uveljavljalo kršitev svojih procesnih pravic, ker naj to združenje ne bi bilo zainteresirana stran, ki so ji te pravice priznane z osnovno uredbo. Zato naj bi moralo Splošno sodišče za presojo dopustnosti te tožbe presoditi, ali so s to uredbo združenju CCCME podeljene procesne pravice.
- 54 Splošno sodišče pa je v točkah od 53 do 60 izpodbijane sodbe ugotovilo, da se sporna uredba na združenje CCCME posamično nanaša, ker ga je Komisija v celotnem postopku, na podlagi katerega je bila sprejeta ta uredba, štela za zainteresirano stran, ki zastopa med drugim kitajsko livarsko industrijo, saj mu je priznala procesne pravice, vključno s pravico do vpogleda v spis preiskave, pravico, da se mu posredujeta začasno in končno razkritje, pravico do predložitve pripomb nanje ter pravico do udeležbe na dveh zaslišanjih, organiziranih v okviru tega postopka.
- 55 Zato je treba ugotoviti, da Splošno sodišče ni preučilo zakonitosti priznanja teh procesnih pravic združenju CCCME in je tako napačno uporabilo pravo, ker je preučilo, ali je pogoj, določen v členu 263, četrti odstavek, PDEU, v skladu s katerim se mora akt, ki je predmet tožbe tožeče stranke, nanjo posamično nanašati, glede združenja CCCME izpolnjen.
- 56 Te ugotovitve ne ovrže ugotovitev Splošnega sodišča, navedena v točki 64 izpodbijane sodbe, da tudi če bi bila napaka, ki jo je storila Komisija pri priznanju teh pravic združenju CCCME, dokazana, ta ne bi mogla izbrisati tega, kar je bilo priznано in podeljeno v upravnem postopku, zlasti ker Komisija po koncu tega postopka ohrani možnost umika sporne uredbe in ponovnega začetka tega postopka, pri čemer popravi to napako v fazi, v kateri je bila storjena. Odločitve, ki jih je Komisija sprejela v upravnem postopku, in možnost, da jih Komisija popravi, namreč ne morejo imeti za posledico omejevanja sodišča Unije pri presoji dopustnosti tožb, ki jih to obravnava.
- 57 Ista napačna uporaba prava vpliva na preučitev Splošnega sodišča v točkah od 71 do 75 izpodbijane sodbe glede pogoja, da se mora akt, ki je predmet tožbe tožeče stranke, nanjo neposredno nanašati, kot je določeno v členu 263, četrti odstavek, PDEU, saj tudi ta preučitev temelji na tem, da je Komisija združenju CCCME priznala procesne pravice v upravnem postopku.
- 58 Vendar lahko te napake povzročijo nedopustnost tožbe združenja CCCME, ki jo vloži v svojem imenu, le če se ugotovi, da mu zadevnih procesnih pravic ni bilo mogoče zakonito priznati. Zato je treba presoditi, ali je bilo treba v skladu z osnovno uredbo te pravice združenju CCCME priznati.
- 59 V zvezi s tem združenje CCCME meni, da mu osnovna uredba podeljuje take pravice, ker je predstavniško združenje uvoznikov ali izvoznikov zadevnega izdelka.

- 60 Čeprav člen 5(11), člen 6(7), člen 20(1) in (2) ter člen 21(2) osnovne uredbe podeljujejo predstavniskim združenjem uvoznikov ali izvoznikov dampinškega izdelka nekatere procesne pravice, ta uredba ne opredeljuje pojma „predstavniško združenje uvoznikov ali izvoznikov“ iz teh določb.
- 61 V skladu z ustaljeno sodno prakso je torej treba pri razlagi tega pojma upoštevati ne le besedilo določb, v katerih se pojavlja, ampak tudi njihov kontekst in cilje, ki jim sledi ureditev, katerih del so (glej v tem smislu sodbo z dne 22. junija 2021, Venezuela/Svet (Nanašanje na tretjo državo), C-872/19 P, EU:C:2021:507, točka 42 in navedena sodna praksa). Poleg tega je treba glede na primarnost mednarodnih sporazumov, ki jih sklene Unija, v razmerju do besedil sekundarne zakonodaje ta pojem razlagati čim bolj v skladu s temi sporazumi, vključno s protidampinškim sporazumom (glej v tem smislu sodbo z dne 28. aprila 2022, Yieh United Steel/Komisija, C-79/20 P, EU:C:2022:305, točka 101 in navedena sodna praksa).
- 62 Po jezikovni razlagi pojem „predstavniško združenje uvoznikov ali izvoznikov“ označuje skupino oseb, ki zastopajo uvoznike ali izvoznike na splošno.
- 63 Iz tega na prvem mestu sledi, da ta pojem ne označuje oseb ali subjektov, ki zastopajo druge interese kot interese uvoznikov ali izvoznikov, kot so predvsem državni interesi. To razlago potrjuje sobesedilo, v katerem se ta pojem pojavlja. Člen 5(11), člen 6(7) in člen 20(1) osnovne uredbe namreč označujejo „predstavniška združenja uvoznikov ali izvoznikov“ na eni strani ter „pristojne organe“ ali „predstavnike“ države izvoznice na drugi strani kot različne zainteresirane strani v protidampinškem postopku.
- 64 To razlago potrjuje tudi cilj osnovne uredbe, da se Komisiji omogoči, da naloži ustrezne protidampinške dajatve v skladu z načelom dobrega upravljanja. Ta cilj zahteva, da se lahko Komisija seznaní s stališči različnih zainteresiranih strani, ki sodelujejo v protidampinškem postopku. V skladu z uvodno izjavo 12 te uredbe bi te zainteresirane strani morale imeti dovolj priložnosti, da predstavijo vse relevantne dokaze in da branijo svoje interese. Vendar se dokazi, ki jih lahko predložijo predstavniška združenja uvoznikov ali izvoznikov in predstavniki države izvoznice, ter njihovi interesi ne ujemajo nujno. Po eni strani ta združenja branijo poslovne in industrijske interese uvoznikov ali izvoznikov, po drugi strani pa si ti predstavniki prizadevajo za spodbujanje političnih in diplomatskih interesov države izvoznice.
- 65 Poleg tega je zadevna razlaga skladna s členom 6.11 protidampinškega sporazuma, saj ta člen med zainteresiranimi stranmi iz tega sporazuma razlikuje med vladami držav izvoznic pogodbenic tega sporazuma in trgovinskimi ali poslovnimi združenji, katerih večina članov so izvozniki ali uvozniki izdelka, ki je predmet protidampinške preiskave.
- 66 Iz odločitve zakonodajalca Unije, da razlikuje med predstavniskimi združenji uvoznikov ali izvoznikov ter pristojnimi organi in predstavniki države izvoznice, izhaja, da subjekt – da bi se lahko štel za predstavniško združenje v smislu določb, navedenih v točki 63 te sodbe – ki se predstavlja kot tako združenje, ne sme biti subjekt, v katerega se vmešava država izvoznica, ampak mora, nasprotno, uživati potrebno neodvisnost v razmerju do te države, da lahko deluje kot predstavnik splošnih in skupnih interesih uvoznikov ali izvoznikov in ne kot zastopnik navedene države.
- 67 Ta neodvisnost predstavniskih združenj iz osnovne uredbe izraža neodvisnost, podeljeno združenjem na podlagi svobode združevanja, opredeljene v členu 12 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, saj ta listina priznava pravico združenj, da nadaljujejo svoje dejavnosti in

delujejo brez neupravičenega državnega vmešavanja (glej v tem smislu sodbo z dne 18. junija 2020, Komisija/Madžarska (Preglednost društev), C-78/18, EU:C:2020:476, točke od 110 do 113). Takšna konvergenca pa je omejena na odsotnost vmešavanja zadevne države, zaradi katerega se dvomi, da združenje zastopa splošne in skupne interesov uvoznikov ali izvoznikov, saj je namen te uredbe prenesti pravila protidampinškega sporazuma, katerega cilj je spodbujanje svetovne trgovine in ne svobode združevanja.

- 68 Na drugem mestu, iz jezikovne razlage in sobesedila pojma „predstavniško združenje uvoznikov ali izvoznikov“ iz točk 62 in 63 te sodbe je razvidno, da mora cilj takega združevanja vključevati zastopanje uvoznikov ali izvoznikov izdelka, ki je predmet protidampinške preiskave. Na podlagi tega zastopanja se zahteva, da člani takšnega združenja vključujejo znatno število uvoznikov ali izvoznikov tega izdelka. Poleg tega se na podlagi tega zastopanja zahteva, da je uvoz ali izvoz navedenega izdelka, ki ga opravijo ti člani, znaten, tako da lahko zadevno združenje na splošno upošteva značilnosti dejavnosti uvoznikov ali izvoznikov tega istega izdelka.
- 69 To razlago potrjuje cilj osnovne uredbe, naveden v točki 64 te sodbe, ki zahteva sodelovanje predstavniških združenj uvoznikov ali izvoznikov kot zainteresiranih strani v protidampinškem postopku. Interesi teh združenj so namreč lahko legitimni samo, če so ta združenja dejansko predstavniki uvoznikov ali izvoznikov dampinškega izdelka.
- 70 Ob upoštevanju vseh zgornjih preudarkov je treba pojem „predstavniško združenje uvoznikov ali izvoznikov“ v smislu te uredbe razumeti tako, da pomeni združevanje, katerega namen vključuje zastopanje skupnih in splošnih interesov uvoznikov ali izvoznikov dampinškega izdelka, s katerim se na eni strani zahteva, da je to združevanje neodvisno od državnih organov, da bi lahko zagotovilo to zastopnost, in na drugi strani, da je med njegovimi člani precejšnje število uvoznikov ali izvoznikov, katerih uvoz oziroma izvoz tega izdelka je znaten.
- 71 Ker mora tožeča stranka predložiti dokaz o svoji procesni upravičenosti za nastopanje, je moralo združenje CCCME v obravnavani zadevi dokazati, da je takšno predstavniško združenje uvoznikov ali izvoznikov zadevnega izdelka.
- 72 V zvezi s tem je združenje CCCME v tožbi pred Splošnim sodiščem trdilo, da je med njegovimi člani 19 proizvajalcev izvoznikov zadevnega izdelka, ki jim je bila s sporno uredbo naložena protidampinška dajatev. Poleg tega je iz statuta združenja CCCME razvidno, da gre za nepridobitno družbeno organizacijo, ki so jo prostovoljno ustanovile družbe in ustanove, registrirane na Kitajskem, ki se ukvarjajo z uvozom in izvozom, naložbami in sodelovanjem na področju strojev in elektronskih izdelkov (člen 2), in da je njegov cilj med drugim varovati legitimne pravice in interese svojih članov ter spodbujati zdrav razvoj strojne in elektronske industrije (člen 3). Zato združenje CCCME vključuje izvoznike dampinškega izdelka in je pooblaščen za zaščito njihovih interesov.
- 73 Vendar je, kot navaja Komisija, v statutu združenja CCCME navedeno, da je to združenje pod nadzorom, upravljanjem in poslovnimi smernicami dveh ministrstev Ljudske republike Kitajske (člen 4) in da združenje CCCME izvaja svoje upoštevalne dejavnosti v skladu z nalogami in pooblastili kitajske vlade (člen 6(2)). Ti elementi pa potrjujejo, da združenje CCCME ni dovolj neodvisno od kitajskih državnih organov, da bi se lahko štelo za „predstavniško združenje“ izvoznikov zadevnega izdelka.

- 74 Poleg tega združenje CCCME ni predložilo dokazov, da zastopa uvoznike ali izvoznike zadevnega izdelka. Komisija je tako med postopkom pred Splošnim sodiščem navedla, da je združenje CCCME dejavno v vseh vejah strojev in elektronike ter da ima več kot 10.000 članov. Poleg tega se je združenje CCCME med tem postopkom soočilo z očitkom Komisije, da ne predstavlja znatnega števila proizvajalcev izvoznikov zadevnega izdelka, in se omejilo najprej na sklicevanje na uvodno izjavo 25 sporne uredbe, v kateri je Komisija zavzela stališče, da združenje CCCME zastopa med drugim kitajsko livarsko industrijo, in nato na dokaze o pristopu 19 proizvajalcev izvoznikov zadevnega izdelka, navedenih v prilogi A.4 k tožbi pred Splošnim sodiščem, z navedbo, da je to število znatno. Poleg tega so pritožniki v odgovoru na vprašanja Splošnega sodišča navedli, da so Komisiji posredovali seznam 58 kitajskih proizvajalcev izvoznikov litega železa, ki so člani združenja CCCME. Vendar ta seznam ni bil predložen sodišču Unije in pritožniki niso navedli količine zadevnih proizvodov, ki so jih izvozili ti člani. Iz tega sledi, da združenje CCCME ni niti dokazalo, da ima med svojimi člani znatno število uvoznikov in izvoznikov zadevnega izdelka, niti da je bil izvoz tega izdelka, ki ga opravijo njegovi člani, znaten.
- 75 Zato združenje CCCME ni imelo procesnega upravičenja na podlagi člena 263, četrti odstavek, PDEU, tako da je treba tožbo, ki jo je vložilo v svojem imenu, zavreči kot nedopustno, Splošno sodišče pa je napačno preučilo tožbene razloge, ki se nanašajo na kršitev procesnih pravic združenja CCCME, zatrjevane v utemeljitev te tožbe.

2. Pooblastilo združenja CCCME za zastopanje svojih članov na sodišču

a) Trditve strank

- 76 Komisija trdi, da je Splošno sodišče v točkah od 98 do 103 izpodbijane sodbe napačno uporabilo pravo, ker je ugotovilo, da ni nujno, da je združenje organizirano demokratično, da bi lahko bilo procesno upravičeno za nastopanje v imenu svojih članov. Po mnenju Komisije trgovinsko združenje ne more biti pojavná oblika države, ki je organizirana kot komunistični enostrankarski sistem, saj naj bi v takem primeru to združenje moralo braniti interese svojih članov, kot so jih ti člani demokratično opredelili, v razmerju do te države, katere pojavná oblika je. Koncept, po katerem je trgovinsko združenje del države in hkrati brani skupne interese svojih članov v razmerju do te države, naj bi bilo v nasprotju s temeljnimi načeli predstavniške demokracije, ki so skupna državam članicam. Poleg tega naj bi bilo upoštevanje posebnih značilnosti države, v kateri je združenje ustanovljeno, v nasprotju z načelom iz člena 3(5) PEU, v skladu s katerim Unija v odnosih s preostalim svetom podpira in spodbuja svoje vrednote.
- 77 Združenje CCCME trditve Komisije prereka.

b) Presoja Sodišča

- 78 Komisija trdi, da je Splošno sodišče v točkah od 98 do 103 izpodbijane sodbe storilo napako, ker je zavrnilo ugovor nedopustnosti, ki se je nanašal na nedopustnost tožbe v delu, v katerem jo je vložilo združenje CCCME v imenu svojih članov. Ker je namreč združenje CCCME pojavná oblika Ljudske republike Kitajske in ni organizirano demokratično, po mnenju Komisije ne more vložiti ničnostne tožbe v imenu nekaterih svojih članov.
- 79 Uvodoma je treba navesti, da je vprašanje, ali lahko združenje zastopa svoje člane v okviru ničnostne tožbe pred sodišči Unije, ločeno od vprašanja, ali je „predstavniško združenje uvoznikov ali izvoznikov“ v smislu osnovne uredbe.

- 80 V zvezi s prvim vprašanjem iz ustaljene sodne prakse izhaja, da je združenje, ki je pooblaščen za varovanje skupnih interesov nekaterih podjetji, načeloma upravičeno vložiti ničnostno tožbo na podlagi člena 263, četrti odstavek, PDEU le, če lahko izkaže lasten interes ali če imajo podjetja, ki jih zastopa, ali nekatera izmed njih posamično procesno upravičenje (glej v tem smislu sodbo z dne 13. marca 2018, *European Union Copper Task Force/Komisija*, C-384/16 P, EU:C:2018:176, točka 87 in navedena sodna praksa).
- 81 Tako je po tej določbi tožba, ki jo vloži združenje, ki deluje namesto enega svojega člana ali več članov, ki bi lahko sami vložili dopustno tožbo, dopustna (sodba z dne 22. decembra 2008, *British Aggregates/Komisija*, C-487/06 P, EU:C:2008:757, točka 39 in navedena sodna praksa).
- 82 Kot je Splošno sodišče pravilno navedlo v točki 84 izpodbijane sodbe, je namen možnosti, da se združenju prizna procesno upravičenje za nastopanje v imenu svojih članov, omogočiti učinkovitejše sojenje s tem, da se izogne vlaganju velikega števila tožb teh članov zoper iste akte.
- 83 Iz zgoraj navedenega izhaja, da je za to, da lahko združenje veljavno vloži tožbo pred sodišči Unije v imenu svojih članov pomembno, prvič, da so fizične ali pravne osebe, v imenu katerih nastopa, njegovi člani, drugič, da ima to združenje procesno sposobnost za nastopanje v njihovem imenu, tretjič, da je ta tožba vložena v njihovem imenu, četrtič, da lahko vsaj eden od članov, v imenu katerega to združenje nastopa, sam vloži dopustno tožbo in petič, da člani, v imenu katerih to združenje nastopa, niso vložili vzporedne tožbe pred sodišči Unije.
- 84 V nasprotju s tem, kar trdi Komisija, se za to, da združenje zastopa svoje člane na sodišču, poleg petih pogojev iz prejšnje točke ne zahteva, da je to združenje organizirano demokratično. Sodišče je namreč pri preučitvi pojma „pravna oseba“, navedenega v člen 263, četrti odstavek, PDEU, ugotovilo, da ta pojem vključuje tako pravne osebe zasebnega prava kot javne subjekte in tretje države, ne da bi omenilo ali upoštevalo njihovo demokratično organizacijo (glej v tem smislu sodbo z dne 22. junija 2021, *Venezuela/Svet (Nanašanje na tretjo državo)*, C-872/19 P, EU:C:2021:507, točke od 41 do 52). Iz tega sledi, da procesno upravičenje teh oseb, subjektov in držav na podlagi te določbe ni odvisno od takšne organizacije.
- 85 V okviru spora v zvezi z razglasitvijo ničnosti uredbe o uvedbi dokončne protidampinške dajatve je Sodišče tako razsodilo, kot je Splošno sodišče pravilno poudarilo v točki 99 izpodbijane sodbe, da odsotnost glasovalnih pravic nekaterih članov združenja ali drugega načina, s katerim bi lahko uveljavljali svoje interese znotraj tega združenja, ne zadošča za ugotovitev, da namen združenja ni zastopanje takih članov. Takšna odsotnost torej ni ovira za to, da navedeno združenje vloži ničnostno tožbo v imenu teh članov (glej v tem smislu sodbo z dne 28. februarja 2019, *Svet/Growth Energy in Renewable Fuels Association*, C-465/16 P, EU:C:2019:155, točke od 120 do 125).
- 86 Iz tega sledi, da je Splošno sodišče, ne da bi napačno uporabilo pravo, v točkah od 98 do 103 izpodbijane sodbe razsodilo, da procesno upravičenje združenja za nastopanje v imenu svojih članov ni pogojeno s „predstavniško naravo tega združenja v smislu skupne pravne tradicije držav članic“ in s tem v bistvu z demokratično naravo njegove organizacije.
- 87 Zato je treba ugovor nedopustnosti, ki ga je vložila Komisija v zvezi s tožbo, ki jo je pri Splošnem sodišču vložilo združenje CCCME v imenu svojih članov, zavrniti.

3. Zakonitost pooblastil, ki jih je devet drugih pritožnikov podelilo svojim odvetnikom

a) Trditve strank

- 88 Komisija trdi, da je Splošno sodišče v točkah od 133 do 137 izpodbijane sodbe napačno uporabilo pravo, ker je ugotovilo, da so tožbe devetih drugih pritožnikov dopustne, čeprav je ugovarjala zakonitosti pooblastil, ki so jih ti pritožniki podelili svojim odvetnikom. Po mnenju Komisije Splošno sodišče tega ugovora ne bi smelo zavrni iz razloga, da se v njegovem poslovniku ne zahteva dokaz, da je pooblastilo za zastopanje odvetniku podelila za to pooblaščen oseba. V primeru spora naj bi obveznost Splošnega sodišča, da to pooblastilo preveri, izhajala iz člena 21 Statuta Sodišča Evropske unije.
- 89 Pritožniki trditve Komisije prerekajo.

b) Presoja Sodišča

- 90 Komisija trdi, da so bile tožbe devetih drugih pritožnikov nedopustne, ker so bila pooblastila, s katerimi so bili imenovani njihovi odvetniki, nezakonita, in da Splošno sodišče ne bi smelo zavrni ugovora nedopustnosti, ki ga je Komisija podala v zvezi s tem, pri čemer se je sklicevalo na dejstvo, da se v njegovem poslovniku ne zahteva dokaz, da je ta pooblastila podelila za to pooblaščen oseba.
- 91 V zvezi s tem je treba opozoriti, da mora v skladu s členom 19 Statuta Sodišča Evropske unije, ki se uporablja za Splošno sodišče v skladu s členom 53, prvi odstavek, tega statuta, pravne osebe, kot je devet drugih pritožnikov, da lahko nastopajo pred sodišči Unije, zastopati odvetnik, ki je vpisan v imenik odvetnikov v eni od držav članic ali drugi državi, ki je podpisnica Sporazuma o Evropskem gospodarskem prostoru z dne 2. maja 1992 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 11, zvezek 52, str. 3).
- 92 V zvezi s pooblastilom, ki ga take osebe podelijo odvetniku, člen 51(3) Poslovnika Splošnega sodišča določa, da morajo odvetniki, kadar zastopajo pravno osebo zasebnega prava, sodnemu tajništvu predložiti pooblastilo stranke, ki jo zastopajo. Drugače kot v različici tega poslovnika, ki se je uporabljala pred 1. julijem 2015, ta določba ne določa obveznosti za takšno osebo, da predloži dokaz, da je odvetnika pravilno pooblastila za to pooblaščen oseba.
- 93 Dejstvo, da člen 51(3) Poslovnika Splošnega sodišča ne določa te obveznosti, pa Sodišča ne razbremeni tega, da preveri zakonitost zadevnega pooblastila, če je sporno. Dejstvo, da tožeči stranki v fazi vložitve tožbe tega dokaza ni treba predložiti, namreč ne vpliva na obveznost te stranke, da mora pravilno pooblastiti svojega odvetnika, da lahko opravlja procesna dejanja. To, da so dokazne zahteve pri vložitvi tožbe olajšane, ne vpliva na materialni pogoj, da morajo tožeče stranke ustrezno zastopati njihovi odvetniki. Tako mora stranka, če je zakonitost pooblastila, ki ga je ta stranka podelila svojemu odvetniku, sporna, izkazati zakonitost tega pooblastila (glej v tem smislu sodbo z dne 16. februarja 1965, Barge/Visoka oblast, 14/64, EU:C:1965:13, str. 10).
- 94 Torej, kot je v bistvu navedla generalna pravobranilka v točkah 120 in 121 sklepnih predlogov, je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je v točki 136 izpodbijane sodbe ugotovilo, da njegov poslovnik ne zahteva dokaza, da je odvetnika pooblastila za to pooblaščen oseba, in da je zato treba zavrni ugovor Komisije glede zakonitosti pooblastil odvetnikom devetih drugih pritožnikov.

- 95 Zato je treba presoditi dopustnost tožb devetih drugih pritožnikov.
- 96 V zvezi s tem je treba navesti, da se Komisija v utemeljitev svojega ugovora nedopustnosti opira na eni strani na dejstvo, da nekateri podpisniki zadevnih pooblastil niso navedli svoje funkcije in niso priložili dokumentov, s katerimi bi izkazali, da imajo pooblastilo za podpisovanje takih aktov, kot tudi na drugi strani na dejstvo, da nekateri podpisniki teh pooblastil, ki so navedli svojo funkcijo poslovodje, glavnega izvršnega direktorja, finančnega nadzornika ali direktorja, niso utemeljili, da so bili v skladu s kitajsko zakonodajo pooblaščen za podpis takšnih pooblastil.
- 97 Čeprav morajo sodišča Unije od stranke zahtevati, da dokaže zakonitost pooblastila, podeljenega njenemu odvetniku, v primeru ugovora nasprotne stranke, pa je treba tako zahtevo uporabiti le, če ta ugovor temelji na dovolj konkretnih in natančnih indicih.
- 98 V obravnavani zadevi Komisija ne navaja nobenih takšnih indicev. Dejstvo, da nekateri podpisniki zadevnih pooblastil niso navedli svojih funkcij ali da, kjer so jih navedli, niso utemeljili, da so bili v skladu s kitajskim pravom pooblaščen za podpis takšnih pooblastil, namreč ne pomeni takih indicev.
- 99 Zato je treba ugovor nedopustnosti, ki ga je vložila Komisija v zvezi s tožbami, ki jih je vložilo devet drugih pritožnikov, zavrniti.

4. Predlog glede dopustnosti tožbe pred Splošnim sodiščem

- 100 Glede na zgoraj navedeno je treba ugotoviti, da je tožba, vložena pri Splošnem sodišču, dopustna v delu, v katerem so jo vložili združenje CCCME v imenu svojih članov in devetih drugih pritožnikov. Ker pa združenje CCCME na podlagi člena 263, četrti odstavek, PDEU nima procesnega upravičenja za nastopanje v svojem imenu, je ta tožba nedopustna v delu, v katerem jo je vložilo združenje CCCME v svojem imenu. Splošno sodišče je torej napačno preučilo navedeno tožbo v delu, v katerem je združenje CCCME v njej zatrjevalo kršitev njegovih procesnih pravic, tako da so razlogi iz te pritožbe v zvezi s to preučitvijo nedopustni.

B. Utemeljenost

1. Prvi pritožbeni razlog

a) Trditve strank

- 101 Pritožniki s prvim pritožbenim razlogom, ki je sestavljen iz dveh delov, trdijo, da je Splošno sodišče v točkah od 152 do 211 in od 398 do 403 izpodbijane sodbe pri presoji obsega uvoza, ki ga je bilo treba upoštevati za določanje škode v skladu s členom 3 osnovne uredbe, storilo napake.
- 102 Pritožniki v prvem delu tega prvega pritožbenega razloga trdijo, da je Splošno sodišče storilo napako, ker je potrdilo pristop Komisije, po katerem je v obravnavani zadevi to škodo mogoče določiti z ekstrapolacijo absolutnega in relativnega obsega uvoza za referenčna leta in referenčne države na nadaljnja leta in druge države. Takšna ekstrapolacija naj bi temeljila na predpostavki, ki ni razumna, ne velja za verjetno in ni utemeljena, da bi referenčne količine in cene ostale nespremenjene skozi čas in od ene države do druge.

- 103 Natančneje, Splošno sodišče naj bi v točki 194 izpodbijane sodbe storilo napako, ker se je sklicevalo na upoštevanje referenčnih podatkov, da bi zavrnilo prvi del prvega tožbenega razloga ničnostne tožbe pritožnikov, ne da bi obravnavalo vprašanje njihove ekstrapolacije na druga leta in druge države. Tak pristop naj ne bi temeljil na pozitivnih dokazih, kot zahteva člen 3(2) osnovne uredbe. Predpostavka Komisije, da pri uvozu ne bi prišlo do nobene spremembe, naj bi bila nesmiselna, saj naj bi se podatki o uvozu uporabljali prav za oceno te spremembe in razlik med zadevnimi državami.
- 104 Poleg tega naj bi Splošno sodišče v točki 179 izpodbijane sodbe storilo napako, ker je štelo, da podatki o kitajskem izvozu, ki jih je posredovalo združenje CCCME, niso upoštevni. S predpostavko Komisije, ki sama po sebi ne velja za verjetno, skupaj s podatki o kitajskem izvozu, ki naj bi izkazovali nezanesljivost te predpostavke, naj bi bilo dokazano, da podatki, ki jih je upoštevala Komisija, niso pozitivni dokazi v smislu tega člena 3(2). Kakršen koli drugačen pristop naj bi pomenil naložitev nerazumnega dokaznega bremena.
- 105 Pritožniki v drugem delu prvega pritožbenega razloga trdijo, da je Splošno sodišče storilo napako, ker ni ugotovilo, da Komisija ni preučila vseh upoštevni dejavnikov skrbno in nepristransko, kot se to zahteva z načelom dobrega upravljanja in dolžnostjo skrbnega ravnanja ter na podlagi obveznosti, ki jih ima Komisija v skladu s členom 3(2), (3) in od (5) do (7), osnovne uredbe. Po mnenju pritožnikov Splošno sodišče ni moglo omejiti obveznosti Komisije, da upošteva vse razpoložljive informacije, s sklicevanjem na eni strani na obveznost Komisije, da spoštuje procesne roke, in na drugi strani na dejstvo, da mora izpolnjevanje teh obveznosti z dovolj veliko verjetnostjo privedi do zanesljivejših rezultatov. Obveznost opreti se na pozitivne dokaze in upoštevanja vseh razpoložljivih informacij za pridobitev teh dokazov naj bi vzpostavila minimalni standard, ne glede na kakršen koli rok, in naj bi v tem smislu pomenila absolutno obveznost. Premisleki iz točke 68 sodbe z dne 10. septembra 2015, Bricmate (C-569/13, EU:C:2015:572), naj bi takšno razlago potrjevali.
- 106 Tako naj bi Splošno sodišče v točki 200 izpodbijane sodbe napačno štelo, da je treba upoštevati, ali lahko predvideni podatki z dovolj veliko verjetnostjo privedejo do zanesljivejših rezultatov od rezultatov, dobljenih v rokih, ki se uporabljajo. Prvič, težko naj bi bilo namreč dokazati takšno stopnjo verjetnosti, preden bi bili pridobljeni ti prvi rezultati, in, drugič, edini rok, ki se uporablja za pridobitev podatkov o uvozu, naj bi bilo skupno trajanje preiskave, ki traja 15 mesecev.
- 107 Presoja Splošnega sodišča v točkah od 199 do 202 izpodbijane sodbe naj bi kršila obveznost Komisije, da po uradni dolžnosti preuči vse razpoložljive informacije, saj naj bi ta presoja privedla do ugotovitve, da Komisiji ni bilo treba storiti ničesar, da bi izpolnila svojo obveznost, da upošteva vse razpoložljive vire, ker naj bi bilo to nesorazmerno. Pritožniki prav tako izpodbijajo ugotovitev Splošnega sodišča iz točke 205 izpodbijane sodbe, da Komisiji ni bilo treba poslati zahteve carinskim organom, ker bi to pomenilo precejšnjo delovno obremenitev in bi zahtevalo veliko časa. Po mnenju pritožnikov bi domneva, da bi bila taka zahteva nesorazmerna, pomenila, da bi bil člen 6(3) in (4) osnovne uredbe nesmiseln.
- 108 V nasprotju s presojami Splošnega sodišča iz točk 205 in 206 izpodbijane sodbe naj bi preučitev vseh transakcij, izvedenih v dveh določenih, vendar omejenih obdobjih in za dve določeni državi, zagotovila pomembne informacije o razumnosti in verodostojnosti predpostavke, da pri uvozu skozi čas ne bi prišlo do sprememb in bi omogočilo natančnejšo ekstrapolacijo.

- 109 Splošno sodišče naj bi v točki 209 izpodbijane sodbe napačno ugotovilo, da uvozniki v zvezi s tem niso predložili informacij. Komisija naj namreč ne bi zahtevala teh informacij, ki naj bi bile bolj reprezentativne kot ekstrapolacija, ki je bila izvedena, ker takih informacij ni bilo. Vsekakor naj bi Splošno sodišče storilo očitno napako, ker je ugotovilo, da izbrani uvozniki niso bili dovolj reprezentativni za vse uvoznike zadevnega izdelka, saj so bili izbrani na podlagi člena 17(1) osnovne uredbe.
- 110 Komisija in intervenientke trditve pritožnikov prerekajo.

b) Presoja Sodišča

1) Uvodne ugotovitve

- 111 Pritožniki s prvim pritožbenim razlogom v bistvu trdijo, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je ugotovilo, da je Komisija ustrezno dokazala obseg dampinškega uvoza, da bi določila škodo v skladu s členom 3 osnovne ureditev.
- 112 Glede tega je treba opozoriti, da imajo institucije Unije na področju skupne trgovinske politike in predvsem ukrepov trgovinske zaščite v skladu z ustaljeno sodno prakso Sodišča široko diskrecijsko pravico zaradi zapletenosti gospodarskih in političnih razmer, ki jih morajo preučiti. Ta široka diskrecijska pravica se nanaša med drugim na ugotavljanje škode, ki je nastala industriji Unije v okviru protidampinškega postopka (sodba z dne 20. januarja 2022, Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, točki 35 in 36 ter navedena sodna praksa).
- 113 Sodni nadzor te diskrecijske pravice mora biti zato omejen na preverjanje, ali so bila spoštovana postopkovna pravila, ali je bilo pravilno ugotovljeno dejansko stanje, ali ni obstajala očitna napaka pri presoji tega dejanskega stanja oziroma ali niso bila zlorabljena pooblastila. To velja zlasti za ugotavljanje dejavnikov, ki povzročajo škodo industriji Unije, v okviru protidampinške preiskave (sodba z dne 20. januarja 2022, Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, točka 36 in navedena sodna praksa).
- 114 Nadzor Splošnega sodišča nad dokazi, s katerimi institucije Unije utemeljujejo svoje ugotovitve, ne pomeni ponovne presoje dejanskega stanja, ki nadomešča presojo institucij. Ta nadzor ne posega v široko diskrecijsko pravico navedenih institucij na področju trgovinske politike, temveč je omejen na ugotovitev, ali je s temi dokazi mogoče utemeljiti ugotovitve, do katerih so te institucije prišle. Zato mora Splošno sodišče preveriti ne le dejansko pravilnost navedenih dokazov, njihovo zanesljivost in koherentnost, ampak tudi, ali ti dokazi vsebujejo vse ustrezne podatke, ki jih je treba upoštevati pri presoji kompleksnega položaja, in ali lahko utemeljijo iz njih izvedene sklepe (sodba z dne 28. aprila 2022, Yieh United Steel/Komisija, C-79/20 P, EU:C:2022:305, točka 58 in navedena sodna praksa).
- 115 Ob upoštevanju teh elementov je treba presojati različne očitke, ki so jih pritožniki navedli v okviru prvega pritožbenega razloga.

2) Prvi del prvega pritožbenega razloga

- 116 Pritožniki v prvem delu prvega pritožbenega razloga trdijo, da je Splošno sodišče napačno opredelilo predpostavke Komisije za opredelitev obsega uvoza kot „utemeljene“ in iz tega izhajajoče ocene kot „razumne“ in „verodostojne“. Splošno sodišče naj torej ne bi moglo šteti, da je Komisija svojo presojo tega obsega oprla na pozitivne dokaze, kot se zahteva s členom 3(2) osnovne uredbe.
- 117 V zvezi s tem je treba opozoriti, da v skladu s to določbo določanje škode temelji na pozitivnih dokazih in vključuje objektivno preverjanje, med drugim, obsega dampinškega uvoza. Navedena določba torej natančno določa pravila dokaznega postopka in preiskavo, ki jo opravi Komisija kot preiskovalni organ, da bi ugotovila škodo zaradi možnosti uvedbe protidampinške dajatve.
- 118 Vendar osnovna uredba ne opredeljuje pojma „pozitivni dokazi“. Glede na dobesedni pomen tega pojma, njegovo sobesedilo, vključno med drugim z zahtevo po objektivnem preverjanju iz člena 3(2) te uredbe, in namen določanja škode, in sicer omogočiti uvedbo protidampinške dajatve v zvezi z dampinškim uvozom, ta pojem označuje dokaze, ki pritrtilno, objektivno in preverljivo dokazujejo, da so kazalniki te škode dejanski. Ta pojem izključuje, da bi lahko zgolj navedbe, ugibanja ali negotovi premisleki pomenili takšne kazalnike.
- 119 Takšna opredelitev je skladna z zahtevo, navedeno v točki 61 te sodbe, da je treba besedila sekundarne zakonodaje razlagati čim bolj v skladu z mednarodnimi sporazumi, ki jih je sklenila Unija. Pojem „pozitivni dokazi“, ki je tudi v členu 3(1) protidampinškega sporazuma, katerega vsebina je enaka vsebini člena 3(2) osnovne uredbe, je namreč pritožbeni organ STO razložil v točki 192 svojega poročila z dne 24. julija 2001 v zadevi „Združene države – Protidampinški ukrepi za nekatere vroče valjane jeklene izdelke iz Japonske“ (WT/DS184/AB/R), in sicer, da pomeni, da morajo biti ti dokazi pritrtilni, objektivni in preverljivi ter da morajo biti verodostojni.
- 120 V obravnavani zadevi je iz izpodbijane sodbe razvidno, da je Komisija za izračun obsega uvoza zadevnega izdelka v obravnavanem obdobju uporabila podatke Eurostata, razvrščene glede na oznake, ki izhajajo iz kombinirane nomenklature (KN). Vendar je morala Komisija te podatke prilagoditi, ker se niso nanašali le na zadevni izdelek, ampak tudi na urbano opremo.
- 121 Natančneje, za izdelke iz netempranega litega železa z oznako KN ex 732510 00 je imela Komisija za obdobje med datumom začetka obravnavanega obdobja, to je 1. januarjem 2013, in 1. januarjem 2014 podatke, razčlenjene na podoznake, od katerih sta dve vključevali izključno te izdelke, tretja pa te izdelke in tudi druge izdelke. Ta razčlenitev po podoznakah pa je bila s 1. januarjem 2014 ukinjena. Za osamitev podatkov v zvezi z netempranim litim železom za obdobje med 1. januarjem 2014 in datumom konca obdobja preiskave, to je 30. septembrom 2016, je Komisija upoštevala 60 % obsega, ki je bil evidentiran kot kitajski uvoz pod oznako KN ex 732510 00, pri čemer je ta odstotek ustrezal razmerju, ki ga pomenijo izdelki iz netempranega litega železa, uvoženi pod to oznako pred 1. januarjem 2014, glede na vse izdelke, uvožene pod navedeno oznako, ob upoštevanju razvrstitve v tri podoznake izdelkov iz netempranega litega železa, ki so obstajale pred zadnjenavedenim datumom. Za zadnjo od teh podoznak, ki ni vključevala izključno izdelkov iz netempranega litega železa, je bil delež zadnjenavedenih izdelkov ocenjen na 30 %. Podoben izračun je bil narejen za uvoz iz Indije in drugih zadevnih tretjih držav (točki 159 in 160 izpodbijane sodbe).

- 122 Izdelki, navedeni pod oznako KN ex 7325 99 10, so v obravnavanem obdobju vključevali temprano lito železo in druge izdelke. Da bi Komisija upoštevala samo izdelke iz tempranega litega železa, je upoštevala 100 % transakcij, ki so bile evidentirane kot kitajski uvoz pod to oznako in od katerih je odštela 14.645 ton. Ta odbitek je ustrezal transakcijam, opravljenim v letu 2004, ki se niso nanašale na zadevni izdelek, saj je imela Komisija za to leto podatke, ki so prikazovali uvoz, vključen pod to oznako, za Kitajsko, niso pa se nanašali na zadevni izdelek. Podoben izračun je bil narejen za uvoz iz Indije. Komisija je poleg tega na podlagi preiskav, ki so jih opravili pritožniki v upravnem postopku, ugotovila, da uvoz iz drugih tretjih držav, ki spadajo pod isto oznako, ni vseboval izdelkov iz tempranega litega železa (točke od 162 do 164 izpodbijane sodbe).
- 123 Splošno sodišče je v točkah od 183 do 196 izpodbijane sodbe zavrnilo očitek pritožnikov, da podatki, ki jih je uporabila Komisija, slonijo na neutemeljenih in nerazumnih predpostavkah, ki ne temeljijo na nobenem pozitivnem dokazu. Splošno sodišče je to zavrnitev utemeljilo s tem, da je odločilo, da je bil obseg uvoza zaradi neobstoja natančnejših in novejših informacij, ki bi bile podobno zanesljive ali zanesljivejše, glede na utemeljenost in verodostojnost ocen, ki jih je predstavila Komisija, in ob upoštevanju širokega polja proste presoje, ki se priznava tej instituciji, ustrezno določen.
- 124 Pritožniki v utemeljitev prvega dela prvega pritožbenega razloga navajajo dve trditvi. Pritožniki na prvem mestu menijo, da predpostavka, da se porazdelitev različnih vrst izdelkov znotraj oznake KN skozi čas ni spreminjala in da je bila enakovredna v različnih državah, ni niti razumna niti verjetna. Ker naj dokazov o tem ne bi bilo, naj bi bilo nesmiselno sklepati, da se ta porazdelitev ni spremenila.
- 125 V zvezi s tem je treba navesti, da lahko podatki, pridobljeni po prilagoditvi drugih podatkov, če zanesljivejši podatki niso dostopni, pomenijo pozitiven dokaz, kot je opredeljeno v točki 118 te sodbe, pod pogojem, da na eni strani ti drugi podatki sami po sebi pomenijo takšen pozitiven dokaz, in na drugi strani, da so bile zadevne prilagoditve izvedene na podlagi razumnih predpostavk, tako da je rezultat teh prilagoditev verjeten.
- 126 V obravnavani zadevi ni sporno, da so podatki Eurostata, ki jih je Komisija uporabila za določitev obsega zadevnega uvoza po prilagoditvah, pozitiven dokaz, kot je opredeljen v točki 118 te sodbe.
- 127 Poleg tega je lahko Splošno sodišče, ker zanesljivejši podatki niso bili dostopni, ne da bi napačno uporabilo pravo, potrdilo predpostavko Komisije, da je bilo razumno šteti, da je pod isto oznako KN delež uvoza pokrovov jaškov, ki štejejo za zadevni izdelek, v primerjavi z urbano opremo skozi čas ostal stabilen. V nasprotju s trditvami pritožnikov dejstvo, da je namen preučitve Komisije oceniti spremembo obsega uvoza, ne dokazuje, da je ta predpostavka napačna, saj je takšna sprememba mogoča ob ohranitvi stabilne porazdelitve različnih vrst izdelkov pod isto oznako KN.
- 128 Podobno je lahko Komisija, ker ni bilo zanesljivih podatkov za tretje države razen Ljudske republike Kitajske v zvezi z odstotkom uvoza zadevnega izdelka v primerjavi z drugimi izdelki pod isto oznako KN, upoštevala odstotek tega uvoza, kot je bil ugotovljen za uvoz iz Kitajske. Ker ni bilo na voljo drugih zanesljivih in razpoložljivih podatkov v zvezi z navedenim uvozom zadevnega izdelka iz tretjih držav, je Komisija namreč lahko menila, da je bila takšna ekstrapolacija razumna.
- 129 Zato je treba prvo trditev, ki so jo navedli pritožniki v utemeljitev prvega dela prvega pritožbenega razloga, zavriniti.

- 130 Na drugem mestu, pritožniki izpodbijajo presojo Splošnega sodišča, da je mogoče ocene Komisije za presojo obsega uvoza šteti za razumne in verjetne. Po mnenju pritožnikov je Splošno sodišče v točki 179 izpodbijane sodbe napačno ugotovilo, da so kitajski podatki o izvozu, ki so jih pritožniki predložili, nepomembni, medtem ko ti podatki, nasprotno, izkazujejo, da so bili podatki Komisije o uvozu precenjeni.
- 131 V točki 179 izpodbijane sodbe je Splošno sodišče razsodilo, da se tožeča stranka, če želi izpodbijati zanesljivost podatkov v zvezi z obsegom uvoza, ki jih je uporabila Komisija, in če želi v postopku uspeti, ne more omejiti na predložitev nadomestnih števil, na primer števil, dobljenih na podlagi podatkov, katerih vir so carinski organi države, iz katere izhaja sporni uvoz, ampak mora predložiti elemente, s katerimi je mogoče podvomiti o podatkih, ki jih je zagotovila Komisija.
- 132 Tako je Splošno sodišče v točki 179 pojasnilo, ne da bi napačno uporabilo pravo ali naložilo nerazumno dokazno breme, pod katerimi pogoji lahko tožeča stranka utemeljeno izpodbija zanesljivost nekaterih podatkov, ki jih je uporabila Komisija. Takšno izpodbijanje namreč ne more biti omejeno na predložitev nadomestnih podatkov, temveč mora tožeča stranka navesti tudi razloge, iz katerih meni, da so ti nadomestni podatki zanesljivejši od podatkov, ki jih je uporabila Komisija.
- 133 Torej je treba tudi drugo trditev, ki so jo navedli pritožniki v utemeljitev prvega dela prvega pritožbenega razloga, zavriniti.
- 134 Zato je treba glede na vse zgoraj navedene razloge prvi del prvega pritožbenega razloga zavriniti.

3) Drugi del prvega pritožbenega razloga

- 135 Pritožniki v drugem delu prvega pritožbenega razloga po eni strani navajajo, da je pri presojah, navedenih v točkah 199 in 200 izpodbijane sodbe, napačno uporabljeno pravo, ker je Splošno sodišče neupravičeno omejilo obveznost Komisije, da upošteva vse razpoložljive informacije, iz razloga, da je treba upoštevati procesne roke in dejstvo, da mora izpolnjevanje te obveznosti z dovolj veliko verjetnostjo privedi do zanesljivejših rezultatov od rezultatov, dobljenih v teh rokih. Obveznost opreči se na pozitivne dokaze in upoštevanja vseh razpoložljivih informacij za pridobitev teh dokazov naj bi bila absolutna obveznost, ne glede na kakršen koli rok, kot naj bi potrdilo Sodišče v točki 68 sodbe z dne 10. septembra 2015, Bricmate (C-569/13, EU:C:2015:572).
- 136 Glede tega je treba opozoriti, da je v skladu z osnovno uredbo naloga Komisije kot preiskovalnega organa, da dokaže obstoj dampa, škode in vzročne zveze med dampinškim uvozom in škodo (sodba z dne 12. maja 2022, Komisija/Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, točka 47).
- 137 Iz tega sledi, kot je Splošno sodišče pravilno navedlo v točki 198 izpodbijane sodbe, pri čemer se je sklicevalo na točko 32 sodbe z dne 22. marca 2012, GLS (C-338/10, EU:C:2012:158), da vloga Komisije v protidampinški preiskavi ni vloga razsodnika, čigar pristojnost je omejena izključno na sprejemanje odločitev na podlagi informacij in dokazov, ki so jih predložile stranke v preiskavi. Komisija mora tudi po uradni dolžnosti pregledati vse upoštevne podatke, s katerimi ne razpolaga, a do njih lahko sama dostopa. V zvezi s tem člen 6(3) in (4) osnovne uredbe pooblašča Komisijo, da od držav članic zahteva, da priskrbijo informacije ter izvedejo vse potrebne preglede in preverjanja.

- 138 Vendar mora biti ta obveznost preučitve po uradni dolžnosti, ki jo ima Komisija, usklajena z drugimi obveznostmi, ki ji jih nalaga osnovna uredba. Ta pregled mora biti tako mogoče opraviti v roku za preiskavo iz člena 6(9) navedene uredbe, brez poseganja v zahtevo iz člena 3(2) navedene uredbe, in sicer, da mora določanje škode temeljiti na pozitivnih dokazih in vključevati objektivno preverjanje.
- 139 Poleg tega se navedena obveznost preučitve po uradni dolžnosti nanaša le na informacije, do katerih ima Komisija sama dostop in so pomembne za njeno protidampinško preiskavo. Taka upoštevnost bo odvisna med drugim od vsebine ter zanesljivosti informacij in dokazov, ki so Komisiji že na voljo na podlagi sodelovanja zainteresiranih strani v tej preiskavi. Komisija mora namreč z vso zahtevano skrbnostjo obravnavati vse informacije, ki jih ima na voljo (glej v tem smislu sodbo z dne 12. maja 2022, Komisija/Hansol Paper, C-260/20 P, EU:C:2022:370, točka 50 in navedena sodna praksa). Če Komisija razpolaga z dovolj zanesljivimi informacijami za objektivno izvedbo navedene preiskave in če informacije, do katerih lahko sama dostopa, verjetno niso nič zanesljivejše, od nje ni mogoče zahtevati, da izvaja preiskovalna pooblastila po uradni dolžnosti.
- 140 Komisija pa mora, če stranke v protidampinškem postopku podrobno izpodbijajo točnost nekaterih informacij, skrbno preučiti utemeljenost tega izpodbijanja (glej v tem smislu sodbo z dne 10. septembra 2015, Bricmate, C-569/13, EU:C:2015:572, točka 68) in, če je to izpodbijanje utemeljeno, svoje sklepe utemeljiti na podlagi drugih zanesljivih informacij.
- 141 Zato Splošno sodišče ni napačno uporabilo prava, ker je v točkah 199 in 200 izpodbijane sodbe ugotovilo, da je treba pri presoji obveznosti Komisije, da izvede pregled po uradni dolžnosti, upoštevati obveznost Komisije, da spoštuje procesne roke, in dejstvo, da predvideni podatki z dovolj veliko verjetnostjo privedejo oziroma ne privedejo do zanesljivejših rezultatov od rezultatov, dobljenih v teh rokih.
- 142 Pritožniki v drugem delu prvega pritožbenega razloga po drugi strani trdijo, da je Splošno sodišče v točkah od 202 do 210 izpodbijane sodbe napačno uporabilo obveznost Komisije, da po uradni dolžnosti preuči vse razpoložljive informacije, ko je razsodilo, da Komisiji ni bilo treba pridobiti podatkov od nacionalnih carinskih organov ali posredovati vprašalnike uvoznikom, da bi pridobila zanesljivejše podatke ali preverila svoje postavljene predpostavke.
- 143 V zvezi s tem je treba najprej opozoriti, da se lahko Komisija, kot je navedeno v točki 125 te sodbe, opre na podatke, pridobljene po prilagoditvi, le če zanesljivejši podatki niso dostopni, kar mora Komisija preučiti po uradni dolžnosti.
- 144 Dalje, v zvezi s podatki, ki naj bi jih Komisija lahko pridobila od nacionalnih carinskih organov, je treba na prvem mestu navesti, da je Splošno sodišče v točki 202 izpodbijane sodbe ugotovilo, da bi bilo nesorazmerno od Komisije zahtevati, naj od carinskih organov vseh držav članic pridobi sezname vseh posameznih uvoznih transakcij ter jih analizira, da bi ugotovila, ali jih je mogoče upoštevati, in nato zbere podatke o zadevnem izdelku za štiri leta za celotno Unijo.
- 145 Takšna presoja ne pomeni napačne uporabe obveznosti preučitve Komisije po uradni dolžnosti. Takšna pridobitev podatkov bi namreč pomenila preverjanje vsakega uvoza pokrovov jaškov v Unijo v obdobju preiskave, kar bi bilo praktično nemogoče izvesti v predpisanih rokih. Kot je navedeno v točki 138 te sodbe, pa je treba obveznost preučitve Komisije po uradni dolžnosti uskladiti z drugimi obveznostmi, ki ji jih nalaga osnovna uredba, zlasti z roki, ki jih določa ta uredba.

- 146 Na drugem mestu je treba navesti, da je Splošno sodišče v točkah 205 in 206 izpodbijane sodbe ugotovilo, da Komisiji tudi ni treba oblikovati vzorca podatkov z zbiranjem nekaterih podrobnejših podatkov od nacionalnih carinskih organov, ker bi po eni strani oblikovanje takega vzorca pomenilo precejšnjo delovno obremenitev in bi zahtevalo veliko časa, kar je treba upoštevati glede na stroge procesne roke, naložene Komisiji, in ker bi se po drugi strani pojavljali dvomi o ustreznost takega vzorca, saj bi se lahko dvomilo o reprezentativnosti izbranih transakcij in ne bi bilo mogoče natančno izračunati obsega uvoza zadevnega izdelka.
- 147 Ta presoja Sodišča tudi ni v nasprotju z obveznostjo preučitve Komisije po uradni dolžnosti, saj ni očitno, da bi pridobitev vzorca od nacionalnih carinskih organov omogočila pridobitev zanesljivejših podatkov od prilagojenih podatkov, ki jih je upoštevala Komisija v obravnavani zadevi.
- 148 Nazadnje, v zvezi s podatki, ki bi jih Komisija lahko pridobila od uvoznikov, je Splošno sodišče v točkah od 207 do 209 izpodbijane sodbe ugotovilo, da Komisiji v obravnavani zadevi ni treba pridobiti teh podatkov, ker ti podatki ne bi bili zanesljivejši. Splošno sodišče je to presojo utemeljilo z navedbo, da je, prvič, 28 uvoznikov, ki so se javili med preiskavo, v odgovorih na vprašalnik, priložen k obvestilu o začetku preiskave, navedlo skupno številko, ki prikazuje obseg uvoza zadevnega izdelka iz Kitajske in Indije, drugič, da ti podatki niso bili razčlenjeni glede na oznake KN, v katere spada ta izdelek, in tretjič, da je bilo te odgovore mogoče preveriti le za tri vzorčne uvoznike, ki so odgovorili na ta vprašalnik in za katere ni bilo ugotovljeno, da so dovolj reprezentativni za vse uvoznike navedenega izdelka. Splošno sodišče je potrdilo zadnjemavedeno presojo s tem, da je opozorilo na dejstvo, da je Komisija navedla, da je trg razdrobljen in da je zanj značilno veliko malih in srednjih podjetij ter da v takih okoliščinah ni izključeno, da se številni drugi nepovezani uvozniki, ki so dejavni na trgu in ki nimajo neposrednega interesa za sodelovanje v preiskavi, niso javili.
- 149 V zvezi s tem je treba opozoriti, da samo dejstvo, da odgovori uvoznikov na navedeni vprašalnik niso vsebovali dovolj podrobnih informacij o zadevnem uvozu, ni zadostovalo, da bi se Komisijo razbremenilo obveznosti, da po uradni dolžnosti preuči, ali so ti uvozniki imeli zanesljivejše podatke od tistih, ki so bili pridobljeni na podlagi podatkov Eurostata. Vendar je napaka, ki jo je v zvezi s tem storilo Splošno sodišče, brezpredmetna. Tudi če bi namreč Komisija, kot je navedla v odgovoru na pritožbo, zahtevala podrobnejše informacije, bi bile te informacije še vedno manj izčrpne kot informacije Eurostata. Dejanska presoja, v skladu s katero ni bilo izključeno, da številni drugi nepovezani uvozniki, ki so dejavni na trgu, nimajo neposrednega interesa za sodelovanje v preiskavi, namreč ni sporna. Zato ni bilo izkazano, da bi pridobitev podatkov o uvozu od uvoznikov omogočila pridobitev zanesljivejših podatkov od prilagojenih podatkov, ki jih je v obravnavani zadevi upoštevala Komisija.
- 150 Iz zgoraj navedenih razlogov je treba zavrniti drugi del prvega pritožbenega razloga in torej ta prvi pritožbeni razlog v celoti.

2. Drugi pritožbeni razlog

a) Trditve strank

- 151 Pritožniki z drugim pritožbenim razlogom trdijo, da je Splošno sodišče v točkah od 305 do 311 izpodbijane sodbe napačno potrdilo ocene Komisije v zvezi s škodo, ki je nastala družbi Saint-Gobain PAM, in vzročno zvezo med dampinškim uvozom in to škodo. Te ocene naj ne bi

temeljile na pozitivnih dokazih in objektivnem preverjanju v smislu člena 3(2) in (3) osnovne uredbe, saj naj se pri izračunu te škode ne bi zahtevalo upoštevanje dobička iz prodaje prodajnim subjektom, povezanim z družbo Saint-Gobain PAM. Ker naj bi Komisija upoštevala proizvodne stroške, nastale družbi Saint-Gobain PAM v okviru proizvodnje, ne glede na vrsto prodaje, ki je sledila, naj pri izračunu skupne dobičkonosnosti tega podjetja ne bi upoštevala njegovih „skritih“ dobičkov, ki jih je ustvarilo s prodajo zadevnega izdelka povezanim subjektom. Ti dobički naj bi se za izračun škode šteli za stroške, tako da naj bi bila dobičkonosnost družbe Saint-Gobain PAM podcenjena, škoda pa precenjena.

- 152 Komisija in intervenientke primarno zatrjujejo, da je ta pritožbeni razlog nedopusten, ker naj bi bila zatrjevana napačna uporaba prava nerazumljiva in se s tem razlogom izpodbija nesporna dejanska presoja ter, podredno, da je neutemeljen.

b) Presoja Sodišča

- 153 Pritožniki z drugim pritožbenim razlogom Splošnemu sodišču očitajo, da je kršilo člen 3(2) in (3) osnovne uredbe, ker je potrdilo oceno Komisije o škodi, ki je nastala družbi Saint-Gobain PAM. V tej oceni naj bi bila ta škoda precenjena, ker naj bi Komisija zmotno menila, da so dobički družbe Saint-Gobain PAM od prodaje njenim povezanim prodajnim subjektom stroški.
- 154 V zvezi s tem je treba navesti, da so pritožniki v petem delu prvega tožbenega razloga pred Splošnim sodiščem zatrjevali, da je Komisija za izračun škode, ki je nastala družbi Saint-Gobain PAM, uporabila cene, ki so se zaračunavale za nadaljnjo prodajo znotraj skupine družb, katere del je ta proizvajalec iz Unije, to so transferne cene, medtem ko naj bi morala biti ocena dejanske dobičkonosnosti narejena s primerjavo vrednosti prodaje nepovezanim strankam s stroški, nastalimi pri proizvodnji izdelkov, ter s prodajnimi, administrativnimi in drugimi splošnimi stroški preprodajalcev.
- 155 V točkah od 305 do 307 izpodbijane sodbe je Splošno sodišče zavrnilo ta očitek, pri čemer je presodilo, da dejstvo, da je družba Saint-Gobain PAM zadevni izdelek prodajala tako neposredno, nepovezanim strankam, kot posredno, prek povezanih trgovcev, ni vplivalo na določitev proizvodnih stroškov, saj sta obe obliki prodaje vključevali izdelke, ki jih je proizvedlo to podjetje, in je vrednost, ki jo je upoštevala Komisija, ustrezala proizvodnim stroškom, ki jih je imelo to podjetje, ne glede na obliko prodaje, ki je sledila. Splošno sodišče je iz tega sklepalo, da to, da je del prodaje potekal prek povezanih družb, nima nobenega vpliva na izračun proizvodnih stroškov družbe Saint-Gobain PAM in posledično na oceno škode za industrijo Unije.
- 156 Tako Splošno sodišče ni štelo, da so bili dobički družbe Saint-Gobain PAM od prodaje zadevnega izdelka njenim povezanim prodajnim subjektom del stroškov te družbe za ugotavljanje škode za industrijo Unije. Dejansko so bili tako za neposredno prodajo kot za posredno prodajo prek povezanih prodajnih subjektov upoštevani stroški proizvodnje družbe Saint-Gobain PAM.
- 157 Namen očitka pritožnikov, da so stroški družbe Saint-Gobain PAM, ki so bili upoštevani, vključevali dobiček družbe iz prodaje, ki jo je ta opravila povezanim prodajnim subjektom, je izpodbijati dejansko presojo Splošnega sodišča, ne da bi bilo dokazano izkrivljanje dokazov niti to zatrjevano. Ta očitek pa je nedopusten v skladu z ustaljeno sodno prakso, v skladu s katero je Splošno sodišče edino pristojno za ugotavljanje in presojo upoštevnih dejstev in za presojo dokazov, ki so mu predloženi. Presoja teh dejstev in teh dokazov torej, razen v primeru njihovega

izkrivljanja, ne pomeni pravnega vprašanja, ki bi bilo predmet nadzora Sodišča v okviru preučitve pritožbe (sodba z dne 2. februarja 2023, Španija in drugi/Komisija, C-649/20 P, C-658/20 P in C-662/20 P, EU:C:2023:60, točka 98 in navedena sodna praksa).

158 Zato je treba ob upoštevanju zgoraj navedenih razlogov drugi pritožbeni razlog zavreči kot nedopusten.

3. Tretji pritožbeni razlog

159 Pritožniki s tretjim pritožbenim razlogom, ki ima dva dela, trdijo, da je Splošno sodišče storilo napako, ker je v točkah od 371 do 392 in v točki 397 izpodbijane sodbe ugotovilo, da ni bilo treba izvesti segmentirane analize za oceno, ali je obstajala vzročna zveza med uvozom zadevnega izdelka in škodo za industrijo Unije, ne glede na razlike med standardnimi in nestandardnimi izdelki ter med izdelki iz sivega železa in izdelki iz nodularnega litega železa.

a) Prvi del tretjega pritožbenega razloga

1) Trditve strank

160 Pritožniki s prvim delom tretjega pritožbenega razloga trdijo, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je primere, v katerih je treba opraviti segmentirano analizo škode, omejilo samo na primere, v katerih zadevni izdelki niso zamenljivi. Tako naj bi Splošno sodišče v točki 378 izpodbijane sodbe napačno ugotovilo, da se segmentirana analiza ne zahteva, kadar so ti izdelki dovolj zamenljivi, v točkah od 383 do 392 izpodbijane sodbe pa je navedeno sodišče napačno omejilo svojo analizo na to, ali so ti izdelki pomenili en sam izdelek za namene protidampniškega postopka, pri čemer se je sklicevalo na sodbo z dne 10. marca 1992, Sanyo Electric/Svet (C-177/87, EU:C:1992:111). Po mnenju pritožnikov obstajajo znatne razlike med standardnimi in nestandardnimi izdelki ter med izdelki iz sivega železa in izdelki iz nodularnega litega železa. Te razlike pa naj bi bile pomembne za kupce teh izdelkov. Poleg tega naj bi se zadevni uvoz nanašal izključno na standardne izdelke in skoraj izključno na izdelke iz nodularnega litega železa. Takšni elementi naj bi upravičili segmentirano analizo, kar bi vplivalo na oceno vzročne zveze.

161 Komisija meni, da je ta prvi del nedopusten, ker pritožniki niso dovolj natančno opredelili napačne uporabe prava v izpodbijani sodbi. Poleg tega Komisija in intervenientke menijo, da je ta prvi del neutemeljen.

2) Presoja Sodišča

162 V zvezi z dopustnostjo prvega dela tretjega pritožbenega razloga je treba opozoriti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso iz člena 256(1), drugi pododstavek, PDEU, člena 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije ter člena 168(1)(d) in člena 169(2) Poslovnika Sodišča izhaja, da je treba v pritožbi natančno navesti izpodbijane elemente sodbe, katere razveljavitev se predlaga, in pravne trditve, s katerimi se specifično utemeljuje ta predlog, sicer pritožba oziroma zadevni pritožbeni razlog nista dopustna (glej zlasti sodbi z dne 10. novembra 2022, Komisija/Valencia Club de Fútbol, C-211/20 P, EU:C:2022:862, točka 29, in z dne 15. decembra 2022, Picard/Komisija, C-366/21 P, EU:C:2022:984, točka 52).

- 163 V tem prvem delu pa pritožniki dovolj natančno navajajo zatrjevano napačno uporabo prava iz razloge, iz katerih naj bi Splošno sodišče to napako storilo. Pritožniki namreč menijo, da je Splošno sodišče napačno omejilo segmentirano analizo škode, nastale zaradi dampinškega uvoza, na predpostavko, po kateri zadevni izdelki niso zamenljivi, in se v utemeljitev svojih trditev sklicujejo na sodbi z dne 28. oktobra 2004, Shanghai Teraoka Electronic/Svet (T-35/01, EU:T:2004:317), in z dne 24. septembra 2019, Hubei Xinyegang Special Tube/Komisija (T-500/17, EU:T:2019:691). Zato je treba ugovor nedopustnosti, ki ga je podala Komisija, zavrnil.
- 164 Glede utemeljenosti navedenega prvega dela je treba navesti, da mora v skladu s členom 3(2) osnovne uredbe določanje škode vključevati objektivno preverjanje obsega dampinškega uvoza, učinka dampinškega uvoza na cene na trgu Unije in posledičnega vpliva navedenega uvoza na industrijo Unije. Člen 3(3) te uredbe določa, da je treba v zvezi z učinkom dampinškega uvoza na cene preveriti, ali je zaradi tega uvoza prišlo do znatnega nelojalnega nižanja cen glede na ceno podobnega izdelka industrije Unije.
- 165 Čeprav osnovna uredba ne določa nobene posebne metode za analizo nelojalnega nižanja cen, iz samega besedila tega člena 3(3) izhaja, da je treba izbrano metodo, uporabljeno za ugotavljanje morebitnega nelojalnega znižanja prodajnih cen, načeloma izvajati za „podoben izdelek“ v smislu člena 1(4) navedene uredbe, tudi če je ta izdelek lahko sestavljen iz različnih vrst izdelkov, ki izhajajo iz več segmentov trga. Zato osnovna uredba Komisiji načeloma ne nalaga obveznosti izvajanja analize obstoja nelojalnega nižanja cen za izdelek, ki ni podoben izdelek (glej v tem smislu sodbo z dne 20. januarja 2022, Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, točke od 73 do 75).
- 166 Vendar, ker mora Komisija na podlagi člena 3(2) osnovne uredbe „objektivno preveriti“ učinek dampinškega uvoza na cene podobnih izdelkov industrije Unije, mora ta institucija pri analizi nelojalnega nižanja cen upoštevati vse upoštevne pozitivne dokaze, po potrebi vključno s tistimi, ki se nanašajo na različne segmente trga zadevnega izdelka (sodba z dne 20. januarja 2022, Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, točka 77).
- 167 Zato se lahko za zagotovitev objektivnosti analize nelojalnega nižanja cen od Komisije v določenih okoliščinah zahteva, da kljub svoji široki diskrecijski pravici izvede takšno analizo na ravni segmentov zadevnega proizvodnega trga. To lahko velja tudi za položaj, ki ga zaznamuje obstoj segmentacije, značilne za zadevni proizvodni trg, in dejstvo, da je bil uvoz, ki je predmet protidampinške preiskave, pretežno osredotočen na en segment zadevnega proizvodnega trga, vendar pod pogojem, da se ustrezno upošteva podoben izdelek kot celota. To lahko velja tudi v posebnem položaju, za katerega so značilne visoka koncentracija domače prodaje in dampinškega uvoza v različnih segmentih ter precejšnje razlike v cenah med temi segmenti. V teh okoliščinah se namreč lahko od Komisije zahteva, da upošteva tržne deleže posameznih vrst izdelka in te razlike v cenah, da bi zagotovila objektivnost analize glede obstoja nelojalnega nižanja cen (glej v tem smislu sodbo z dne 20. januarja 2022, Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, točke od 78 do 81, 110 in 111).
- 168 Glede na zgoraj navedeno je Splošno sodišče lahko ugotovilo, kot je storilo v točki 378 izpodbijane sodbe, da se segmentirana analiza ne zahteva, kadar so zadevni izdelki dovolj zamenljivi. Dovolj zamenljiva narava teh vrst izdelkov namreč zagotavlja, da ni značilne segmentacije trga, in s tem objektivnost analize nelojalnega nižanja cen, saj ima za posledico, da bo na prodajo izdelkov Unije vplival dampinški uvoz, ne glede na segment teh izdelkov ali tega uvoza.

- 169 Iz tega sledi, da kadar se ugotovi taka zamenljivost, zaznavanje razlik med standardnimi izdelki in nestandardnimi izdelki ter med izdelki iz sivega železa in izdelki iz nodularnega litega železa s strani strank teh izdelkov ter dejstvo, da bi se dampinški uvoz nanašal izključno na standardne izdelke in skoraj izključno na izdelke iz nodularnega litega železa, ne moreta upravičiti segmentirane analize.
- 170 Poleg tega je Splošno sodišče v točki 383 izpodbijane sodbe razsodilo, ne da bi napačno uporabilo pravo, da to, da izdelki spadajo v različne nabore, samo po sebi ne zadostuje, da bi se dokazali njihova nezamenljivost in torej primernost za izvedbo segmentirane analize. Kot je namreč Splošno sodišče v navedeni točki pravilno navedlo, lahko izdelki, ki spadajo v ločene nabore, izpolnjujejo enake funkcije ali zadovoljujejo enake potrebe.
- 171 Prvi del tretjega pritožbenega razloga je zato treba zavrnil kot neutemeljen.

b) Drugi del tretjega pritožbenega razloga

1) Trditve strank

- 172 Pritožniki z drugim delom tretjega pritožbenega razloga trdijo, da je Splošno sodišče v izpodbijani sodbi storilo napako, ker ni niti upoštevalo njihove trditve niti ni odgovorilo na to trditev, da bi bilo treba upoštevati naravo dampinškega uvoza pri oceni obstoja vzročne zveze. Po mnenju pritožnikov glede na naravo tega uvoza, ki je sestavljen skoraj izključno iz standardnih izdelkov in izdelkov iz nodularnega litega železa, v skladu s členom 3(6) in (7) osnovne uredbe ni mogoče ugotoviti vzročne zveze med navedenim uvozom in škodo za „podobne izdelke“, ne da bi bila opravljena podrobnejša preučitev te škode v zvezi z izdelki iz nodularnega litega železa v primerjavi z izdelki iz sivega železa na eni strani in standardnimi izdelki v primerjavi z nestandardnimi izdelki na drugi strani.
- 173 Za ponazoritev obsega te napake Splošnega sodišča pritožniki trdijo, da je Komisija uporabila primerjalno metodo izdelkov, ki temelji na KŠI (v nadaljevanju: metoda KŠI), samo v okviru preučitve obstoja nelojalnega nižanja cen in ne kazalnikov obstoja škode, kot sta obseg prodaje in dobičkonosnost, ki naj bi bila ocenjena samo za podoben izdelek kot celota. Zato naj Komisija ne bi mogla ugotoviti, ali se je škoda, ugotovljena na podlagi vsakega od teh kazalnikov, nanašala na segment, na katerega je vplival kitajski uvoz, in torej, ali je ta škoda nastala zaradi tega uvoza. Poleg tega naj bi dejstvo, da naj bi Komisija ugotovila obstoj nelojalnega nižanja cen zgolj za 62,6 % celotne prodaje proizvajalcev Unije, povečalo potrebo po oceni, ali se škoda, ugotovljena za podobni izdelek, nanaša na kategorije izdelkov, za katere ni bilo uvoza ali skoraj ni bilo uvoza. Vsekakor naj bi Splošno sodišče pritožnikom napačno naložilo pretirano dokazno breme glede ugotavljanja razlik med kategorijami izdelkov, za katere se zahteva segmentirana analiza.
- 174 Splošno sodišče naj bi prav tako storilo napako, ker je v točkah 391 in 392 izpodbijane sodbe zavrnilo upoštevnost „večje naklonjenosti“ ali „prednosti“ med različnimi segmenti. Ravno ta večja naklonjenost naj bi lahko privedla do tega, da ni vzročne zveze med dampinškim uvozom in škodo, nastalo industriji Unije, kadar se ta uvoz nanaša zgolj na en segment in je ta škoda ugotovljena pri proizvajalcih iz Unije v drugem segmentu. Dejstvo, da naj bi Splošno sodišče v točkah 391 in 392 navedene sodbe obstoj prednosti ali večje naklonjenosti potrošnikov v nekaterih državah članicah eni ali drugi zadevni vrsti litega železa obravnavalo kot „trditev“, ki „ni podprta s konkretnimi dokazi“, naj bi bilo očitno napačen in zavajajoč pristop. Prvič, Komisija

naj bi namreč priznala obstoj te večje naklonjenosti. Drugič, vse zainteresirane strani, vključno s pritožniki v upravnem postopku, naj bi izpostavile razlike med izdelki iz nodularnega litega železa in izdelki iz sivega železa.

175 Komisija in intervenientke menijo, da je drugi del tretjega pritožbenega razloga brezpredmeten, ker pritožniki niso dokazali, da zadevni izdelki niso zamenljivi. Vsekakor naj bi bil ta drugi del neutemeljen, saj naj bi zamenljivost teh izdelkov nasprotovala umetni ločitvi analize škode od analize vzročne zveze.

2) *Presoja Sodišča*

176 Pritožniki z drugim delom tretjega pritožbenega razloga Splošnemu sodišču očitajo, da ni niti upoštevalo njihove trditve niti ni odgovorilo na to trditev, da ni mogoče ugotoviti vzročne zveze v skladu s členom 3(6) in (7) osnovne uredbe, ne da bi bila izvedena analiza glede na segmente standardnih izdelkov, nestandardnih izdelkov, izdelkov iz nodularnega litega železa in izdelkov iz sivega železa, saj naj bi dampinški uvoz skoraj izključno obsegal standardne izdelke in izdelke iz nodularnega litega železa.

177 V zvezi s tem je treba navesti, da je Splošno sodišče v točkah od 382 do 385 izpodbijane sodbe razsodilo, da glede na zamenljivost standardnih izdelkov in nestandardnih izdelkov ter to, da pritožniki niso predložili dokazov o nasprotnem, segmentirana analiza škode, v okviru katere bi se razlikovalo med standardnimi in nestandardnimi izdelki, ni bila potrebna. Podobno je Splošno sodišče v točkah od 387 do 392 izpodbijane sodbe navedlo, da je Komisija menila, da so izdelki iz nodularnega litega železa in izdelki iz sivega železa zamenljivi, in da pritožniki niso predložili nobenega dokaza, s katerim bi se ta ocena izpodbila, saj so se le sklicevali na obstoj „prednosti“ ali „večje naklonjenosti“ v nekaterih državah članicah eni ali drugi vrsti litega železa. Zato je Splošno sodišče razsodilo, da ni bilo potrebe po izvedbi segmentirane analize škode, v okviru katere bi se razlikovalo nodularno lito železo od sivega železa.

178 Ker je iz dejanske presoje Splošnega sodišča razvidno, da so bili tako standardni izdelki kot nestandardni izdelki ter izdelki iz nodularnega litega železa in izdelki iz sivega železa zamenljivi, analiza škode glede na segmente zadevnih izdelkov ni bila potrebna. Kot je navedeno v točki 168 te sodbe, je namreč iz zamenljivosti teh izdelkov mogoče sklepati, da bo dampinški uvoz vplival na prodajo izdelkov iz Unije neodvisno od segmenta teh izdelkov ali njihovega uvoza.

179 Trditev pritožnikov, da je Komisija z uporabo metode KŠI upoštevala segmentacijo zadevnih izdelkov, ne da bi bila ta metoda zadovoljiva, saj naj se ta metoda ne bi nanašala samo na preučitev enega od različnih kazalnikov škode, in sicer obstoj nelojalnega nižanja cen, in naj bi se nanašala le na 62,6 % celotne prodaje vzorčenih proizvajalcev iz Unije, je treba zavriniti kot brezpredmetno. Ker zaradi zamenljivosti zadevnih izdelkov segmentirana analiza ni bila potrebna, so namreč zatrjevane pomanjkljivosti te metode za namene segmentirane analize nepomembne.

180 V delu, v katerem pritožniki Splošnemu sodišču očitajo, da ni preučilo njihovega očitka glede kršitve člena 3(6) in (7) osnovne uredbe zaradi neobstoja segmentirane analize, je treba navesti, da je res, da imata ta člen 3(2) in (3) ter člen 3(6) in (7) različne cilje, saj prvi ureja določanje škode za industrijo, drugi pa določa pogoje za obstoj vzročne zveze med dampinškim uvozom in to škodo. Vendar so te določbe, kot je navedeno v točki 363 izpodbijane sodbe, med seboj povezane. V členu 3(6) navedene uredbe je namreč izrecno določeno, da je treba dokazati, da ta uvoz povzroča škodo na podlagi dokazov, predstavljenih v zvezi z odstavkom 2 navedenega člena, kar

pomeni, da je treba dokazati, da so obseg in/ali ravni cen, ugotovljeni na podlagi odstavka 3 navedenega člena, odgovorni za znaten učinek na industrijo Unije. Tako je Splošno sodišče v točki 364 izpodbijane sodbe pravilno poudarilo, da mora biti pregled iz člena 3(3) te uredbe uporabljen kot podlaga za analizo vzročne zveze med tem uvozom in škodo za industrijo Unije.

- 181 Iz tega izhaja, da ocena, da segmentirana analiza ni potrebna pri preučitvi škode v skladu s členom 3(2) in (3) osnovne uredbe, velja tudi v zvezi s preučitvijo vzročne zveze v skladu s tem členom 3(6) in (7). Splošno sodišče je v točkah od 382 do 392 izpodbijane sodbe ugotovilo, da segmentirana analiza zadevnih izdelkov ni bila upravičena v okviru preučitve škode zaradi zamenljivosti teh izdelkov, zato je implicitno, a nujno, zavrnilo očitke pritožnikov v zvezi s kršitvijo člena 3(6) in (7) te uredbe zaradi neobstoja takšne analize.
- 182 Poleg tega je treba trditve pritožnikov, da jim je Splošno sodišče naložilo pretirano dokazno breme glede ugotavljanja razlik med kategorijami izdelkov, za katere se zahteva segmentirana analiza, zavrnilo kot neutemeljeno. Ker je segmentirana analiza upravičena samo zato, da se zagotovi objektivnost preučitve učinka dampinškega uvoza na podobne izdelke industrije Unije, namreč obveznost dokazati, da zadevni izdelki niso dovolj zamenljivi, da bi se naložila segmentirana analiza, ne pomeni pretiranega dokaznega bremena.
- 183 Nazadnje, v delu, v katerem pritožniki trdijo, da je Splošno sodišče v točki 392 izpodbijane sodbe storilo napako, ker je pri presoji škode zavrnilo upoštevnost, da so potrošniki v nekaterih državah članicah bolj naklonjeni ali dajejo prednost eni ali drugi zadevni vrsti litega železa, je treba navesti, da je Splošno sodišče v tej točki zavrnilo njihove trditve na dveh samostojnih podlagah. Po eni strani je Splošno sodišče ugotovilo, da njihove navedbe v zvezi s tem niso bile podprte s konkretnimi elementi, po drugi strani pa je ugotovilo, da zgolj dajanje prednosti ne omogoča, da bi se z gotovostjo ugotovilo, da zamenljivosti izdelkov ni ali da je nezadostna. Ker pritožniki v pritožbi ne izpodbijajo te druge podlage, je treba njihove trditve o obstoju konkretnih dokazov, ki podpirajo njihove navedbe, zavrnilo kot brezpredmetne.
- 184 Glede na zgoraj navedeno je treba drugi del tretjega pritožbenega razloga in torej ta tretji pritožbeni razlog v celoti zavrnilo.

4. Četrty pritožbeni razlog

a) Trditve strank

- 185 Pritožniki s četrty pritožbenim razlogom trdijo, da je Splošno sodišče v točki 425 izpodbijane sodbe kršilo člen 3(6) in (7) osnovne uredbe in svojo obveznost obrazložitve, ker je razsodilo, da je obstoj stopnje nelojalnega nižanja cen, ki se nanaša na 62,6 % prodaje vzorčenih proizvajalcev iz Unije, zadosten za ugotovitev, da je prišlo do znatnega nelojalnega nižanja cen v smislu člena 3(3) te uredbe. Splošno sodišče naj tako ne bi presodilo, ali je odsotnost nelojalnega nižanja cen za 37,4 % te prodaje ovira za ugotovitev vzročne zveze v skladu s členom 3(6) in (7) navedene uredbe. Ugotovljena škoda naj bi namreč lahko zadevala vrste izdelkov, na katere se dampinški uvoz ne nanaša, kar naj bi vplivalo na objektivnost preučitve škode, nastale zaradi tega uvoza.
- 186 Poleg tega naj bi Splošno sodišče v točki 417 izpodbijane sodbe napačno uporabilo pravo, ker je analizo učinka odsotnosti nelojalnega nižanja cen za 37,4 % navedene prodaje pogojevalo z ugotovitvijo segmentacije trga Unije. Obstoj takšne segmentacije pa naj ne bi bil pogoj za to, da

Komisija skrbno preuči vzročno zvezo. Odsotnost nelojalnega nižanja cen in kategorije, ki ustreza uvoženim izdelkom za velik del prodaje v Uniji, naj bi lahko preprečila ugotovitev vzročne zveze za škodo, nastalo celotni industriji Unije.

- 187 Pritožniki prav tako izpodbijajo, da se lahko z metodo KŠI upraviči pristop, uporabljen v sporni uredbi. Zaradi odsotnosti ujemanja med zadevnimi KŠI med vzorčenjem naj bi bilo treba raziskati, ali je kljub tej odsotnosti mogoče dokazati vzročno zvezo. To naj bi lahko na primer vključevalo analizo za ugotavljanje, ali uvoz, razen uvoza samo vzorčenih proizvajalcev, vključuje vrste izdelkov, ki se ne ujemajo. Vendar naj v obravnavani zadevi ne bi bilo tako.
- 188 Komisija in intervenientke trditve pritožnikov prerekajo.

b) Presoja Sodišča

- 189 V skladu s členom 3(6) osnovne uredbe je treba na osnovi vseh zadevnih dokazov, predstavljenih v zvezi z odstavkom 2 tega člena, dokazati, da dampinški uvoz povzroča škodo, kar pomeni, da je treba dokazati, da so obseg in/ali ravni cen iz odstavka 3 navedenega člena odgovorni za znaten učinek na industrijo Unije.
- 190 Splošno sodišče je v točkah od 417 do 425 izpodbijane sodbe ugotovilo, da Komisija, drugače kot v položaju v dveh drugih zadevah, v obravnavani zadevi ni ugotovila obstoja različnih segmentov in da – čeprav je Komisija zadevni izdelek zaradi primerjave razdelila po oznakah KŠI – je ta izdelek obsegal različne vrste izdelkov, ki so bili še zamenljivi. V teh okoliščinah je Splošno sodišče ugotovilo, da je obstoj stopnje nelojalnega nižanja cen v razponu od 31,6 do 39,2 %, ki se nanaša na 62,6 % prodaje vzorčenih proizvajalcev iz Unije, zadosten za ugotovitev obstoja znatnega nelojalnega nižanja cen, če se ta cena primerja s ceno podobnega izdelka industrije Unije, v smislu člena 3(3) osnovne uredbe.
- 191 Pritožniki trdijo, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo in storilo napako pri obrazložitvi, ker ni presodilo, ali odsotnost nelojalnega nižanja cen za 37,4 % te prodaje preprečuje ugotovitev vzročne zveze v skladu s členom 3(6) in (7) osnovne uredbe. Prav tako naj bi Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je potrebo po izvedbi analize učinka te odsotnosti nelojalnega nižanja cen pogojevalo z ugotovitvijo segmentacije trga Unije.
- 192 V zvezi z očitkom, ki se nanaša na napačno uporabo prava, je treba navesti, da člen 3 osnovne uredbe sicer določa številne dejavnike, ki jih je treba upoštevati pri določanju škode, nastale zaradi dampinškega uvoza, vendar ta člen ne določa, kot je navedeno v točki 165 te sodbe, nobene natančne metode za analizo nelojalnega nižanja cen. Ker ta ugotovitev vključuje zapletene ekonomske presoje, ima Komisija v skladu s sodno prakso, navedeno v točki 112 te sodbe, široko diskrecijsko pravico pri izbiri takšne metode.
- 193 Poleg tega osnovna uredba ne določa, da mora Komisija v vseh primerih pri ugotavljanju škode, ki je nastala zaradi dampinškega uvoza, upoštevati vse izdelke, ki jih prodaja industrija Unije, vključno z vrstami zadevnega izdelka, ki jih vzorčeni proizvajalci izvozniki niso izvozili.
- 194 Besedilo člena 3(2) in (3) osnovne uredbe, na katero se sklicuje člen 3(6) te uredbe, namreč od Komisije ne zahteva, da pri preučitvi vpliva tega uvoza na cene industrije Unije upošteva celotno prodajo podobnega izdelka v tej industriji (sodba z dne 20. januarja 2022, Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, točke 152, 153 in 159).

- 195 To potrjuje dejstvo, da se pri preučitvi vpliva dampinškega uvoza na cene industrije Unije, ki se izvede za ugotavljanje škode, ne primerja prodaja istega podjetja – kot je to v primeru določitve stopnje dumpinga, ki se izračuna na podlagi podatkov o izvozu zadevnega proizvajalca izvoznika – ampak več podjetij, in sicer vzorčenih proizvajalcev izvoznikov in podjetij, ki so del industrije Unije in so vključeni v vzorec. Primerjava prodaje teh podjetij pa je pogosto precej težja pri analizi nelojalnega nižanja cen kot pri določanju stopnje dumpinga, ker se nabor vrst izdelkov, ki jih prodajajo ta različna podjetja, le delno prekriva (glej v tem smislu sodbo z dne 20. januarja 2022, Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, točki 154 in 155).
- 196 Ta nevarnost, da nekaterih vrst izdelkov ne bi bilo mogoče upoštevati pri analizi nelojalnega nižanja cen zaradi razlike v naboru izdelkov, ki jih ta različna podjetja prodajajo, je še večja, če so KŠI bolj podrobne. Čeprav je namreč korist tega, da je KŠI podrobnejša, to, da se primerjajo vrste izdelkov, ki imajo več skupnih fizičnih in tehničnih značilnosti, pa je to, nasprotno, manj ugodno, ker se poveča možnost, da za nekatere vrste izdelkov, ki jih prodajajo ene ali druge zadevne družbe, ni ustreznih izdelkov in jih torej ni mogoče primerjati niti upoštevati pri tej analizi (sodba z dne 20. januarja 2022, Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, točki 156 in 157).
- 197 Tako ima lahko izvajanje široke diskrecijske pravice Komisije pri izbiri metode, ki jo je treba upoštevati za analizo nelojalnega nižanja cen, kot neizogibno posledico, kot je to pri metodi KŠI, da nekaterih vrst izdelkov ni mogoče primerjati in se zato v okviru navedene analize ne upoštevajo. Izvajanje te diskrecijske pravice pa je omejeno z obveznostjo, ki jo Komisiji nalaga člen 3(2) osnovne uredbe, da izvede objektivno preverjanje učinkov dampinškega uvoza na cene industrije Unije (glej v tem smislu sodbo z dne 20. januarja 2022, Komisija/Hubei Xinyegang Special Tube, C-891/19 P, EU:C:2022:38, točka 158).
- 198 V obravnavani zadevi je odločitev Komisije, da uporabi metodo KŠI, pomenila, da ta institucija ni mogla primerjati 37,4 % prodaje vzorčenih proizvajalcev iz Unije.
- 199 Dejstvo, da je Komisija lahko ugotovila obstoj stopnje nelojalnega nižanja cen v razponu od 31,6 do 39,2 %, ki se nanaša na 62,6 % te prodaje, pa pomeni znatno nelojalno nižanje cen teh proizvajalcev, kar se lahko šteje za znaten učinek na industrijo Unije v smislu člena 3(6) osnovne uredbe.
- 200 Pritožniki poleg tega in vsekakor napačno sklepajo, da zaradi tega, ker ni bila opravljena primerjava za 37,4 % te prodaje, zadevni uvoz na to prodajo ni vplival. Ker zadevni izdelek namreč obsega različne vrste izdelkov, ki so zamenljivi, in ker zato ni segmentacije, značilne za zadevni proizvodni trg (glej točko 167 te sodbe), je ta uvoz verjetno vplival tudi na cene izdelkov vzorčenih proizvajalcev iz Unije, ki jih ni bilo mogoče primerjati na podlagi metode KŠI. Dejstvo, da ta učinek ni bil količinsko opredeljen na podlagi te metode, ne zadošča za ovrženje objektivnosti ocene, da je ta uvoz moral vplivati na cene vseh vrst izdelkov proizvajalcev iz Unije, ker so ti izdelki zamenljivi.
- 201 Zato je treba očitek pritožnikov, ki se nanaša na to, da je Splošno sodišče kršilo člen 3(6) in (7) temeljne uredbe zaradi neupoštevanja odsotnosti nelojalnega nižanja cen za 37,4 % prodaje vzorčenih proizvajalcev iz Unije, zavrtni kot neutemeljen, saj ti pritožniki napačno menijo, da za ta odstotek te prodaje ni nelojalnega nižanja cen in da je Komisija pri uporabi metode KŠI ugotovila znatno nelojalno nižanje cen, ki je imelo znaten učinek na industrijo Unije.

- 202 Glede očitka o kršitvi obveznosti obrazložitve je treba opozoriti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso Splošno sodišče z obveznostjo obrazložitve sodb, ki jo ima na podlagi člena 36 in člena 53, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije, ni zavezano k obrazložitvi, ki bi izčrpno in drugemu za drugim sledila vsem razlogovanjem strank v sporu. Obrazložitev je torej lahko implicitna, če zadevnim osebam omogoča, da se seznanijo z razlogi, na katere se je oprlo Splošno sodišče, Sodišču pa, da ima na voljo dovolj elementov za nadzor v okviru pritožbe (sodba z dne 14. septembra 2016, Trafilerie Meridionali/Komisija, C-519/15 P, EU:C:2016:682, točka 41 in navedena sodna praksa).
- 203 V obravnavani zadevi pa je treba glede na obrazložitev iz točk od 406 do 425 izpodbijane sodbe in presojo iz točk do 192 do 201 te sodbe ugotoviti, da je ta obrazložitev pritožnikom omogočila, da se seznanijo z razlogi, na katere se je oprlo Splošno sodišče, Sodišču pa izvajanje nadzora. Zato je treba očitke pritožnikov v zvezi s kršitvijo obveznosti obrazložitve zavrniti.
- 204 Glede na zgornje preudarke je treba četrti pritožbeni razlog zavrniti.

5. Peti pritožbeni razlog

a) Uvodne ugotovitve

- 205 Pritožniki s petim pritožbenim razlogom, ki je sestavljen iz treh delov, izpodbijajo presojo Splošnega sodišča glede tretjega tožbenega razloga na prvi stopnji, ki se je nanašal na to, da Komisija ni upoštevala njihovih procesnih jamstev, ker jim ni posredovala informacij, koristnih za ugotavljanje dampa in škode.
- 206 Drugi in tretji del tega petega pritožbenega razloga se natančneje nanašata na utemeljenost ugotovitev Splošnega sodišča v zvezi s presojo tretjega tožbenega razloga na prvi stopnji, ki ga je združenje CCCME navedlo v svojem imenu. Vendar, kot je navedeno v točkah od 48 do 75 in 100 te sodbe, združenje CCCME nima procesnega upravičenja, da bi v svojem imenu vložilo ničnostno tožbo zoper sporno uredbo. Zato sta drugi in tretji del tega petega pritožbenega razloga nedopustna.

b) Prvi del petega pritožbenega razloga

1) Trditve strank

- 207 Pritožniki s prvim delom petega pritožbenega razloga trdijo, da je Splošno sodišče v točkah od 435 do 438 izpodbijane sodbe storilo napako oziroma je, podredno, izkrivilo dejstva, ker je ugotovilo, da je tretji tožbeni razlog iz ničnostne tožbe nedopusten v delu, v katerem se je nanašal na kršitve procesnih jamstev, ki so jih zatrjevali člani združenja CCCME in devet drugih pritožnikov, iz razloga, da ti niso sodelovali v preiskavi. Ti člani in ti pritožniki naj bi sodelovali v preiskavi, saj so bili vzorčeni proizvajalci izvozniki ali proizvajalci izvozniki, vključeni v sporni uredbi kot subjekti, ki so sodelovali pri pripravi tega vzorca. Predložitev obrazca za vzorčenje naj bi bil način, s katerim se proizvajalec izvoznik „javi“ kot odgovor na obvestilo o začetku v skladu s členom 5(10) osnovne uredbe. Poleg tega naj bi Komisija v odgovoru na tožbo pred Sodiščem navedla, da so nevezane in vezane kitajske tožeče stranke od nje prejele „dokumente o razkritju iz člena 19(2) osnovne uredbe“.

- 208 Pritožniki tudi trdijo, da je Splošno sodišče v točkah od 443 do 447 izpodbijane sodbe napačno razsodilo, da dejstvo, da je združenje CCCME delovalo kot predstavnik kitajske industrije litega železa kot celote, ne zadostuje za dokaz, da je to združenje delovalo v imenu svojih članov in devetih drugih pritožnikov v zadevnem protidampinškem postopku in da se zato to združenje ne more sklicevati na kršitev procesnih pravic teh članov in teh pritožnikov. Splošno sodišče naj bi uporabilo napačno pravno merilo in napačno pravno opredelilo dejansko stanje. Splošno sodišče naj pri presoji tega, da združenje CCCME zastopa svoje članov in devet drugih pritožnikov, ne bi upoštevalo dokazov, izkrivilo naj bi vsebino stališča združenja CCCME z dne 15. septembra 2017 o začasni uredbi in naj ne bi upoštevalo dejstva, da je Komisiji postalo očitno, da združenje CCCME zastopa kitajske proizvajalce izvoznike.
- 209 Komisija in intervenientke trditve pritožnikov prerekajo.

2) Presoja Sodišča

- 210 Na prvem mestu, pritožniki primarno trdijo, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ker je presodilo, da se kljub dejstvu, da so bili člani združenja CCCME in devet drugih pritožnikov vključeni v vzorec ali vključeni kot subjekti, ki so sodelovali pri pripravi tega vzorca med protidampinško preiskavo, ti ne morejo sklicevati na kršitve svojih pravic do informacij, koristnih za ugotavljanje dampinga in škode med to preiskavo.
- 211 V zvezi s tem je pomembno opozoriti, da je spoštovanje pravice do obrambe temeljno načelo prava Unije (sodba z dne 3. junija 2021, Jumbocarry Trading, C-39/20, EU:C:2021:435, točka 31 in navedena sodna praksa). Sodišče je zato razsodilo, da je spoštovanje teh pravic izjemnega pomena v postopkih protidampinških preiskav in da mora biti na podlagi navedenih pravic zainteresiranim podjetjem v upravnem postopku omogočeno, da učinkovito predstavijo svoje stališče o resničnosti in upoštevnosti zatrjevanih dejstev in okoliščin ter o dokazih, na katere je Komisija oprla svojo trditev o obstoju dampinga in škode, ki naj bi zaradi njega nastala (glej v tem smislu sodbo z dne 16. februarja 2012, Svet in Komisija/Interpipe Niko Tube in Interpipe NTRP, C-191/09 P in C-200/09 P, EU:C:2012:78, točki 76 in 77 ter navedena sodna praksa).
- 212 V skladu z uvodno izjavo 12 osnovne uredbe bi zato zainteresirane strani morale imeti dovolj priložnosti, da predstavijo vse relevantne dokaze in da branijo svoje interese. Poleg tega so v členu 6(5) in (7) ter v členu 20(1) in (2) te uredbe določene pravice teh zainteresiranih strani do obrambe. Ta prva določba omogoča tem zainteresiranim stranem, ki vključujejo med drugim uvoznike in izvoznike izdelka v preiskavi, da so zaslišane in da pregledajo vse informacije, ki jih je katera koli stranka dala na razpolago za preiskavo, razen internih dokumentov, ki jih pripravijo pristojni organi Unije ali njenih držav članic, ki so pomembne za predstavitev njihovih primerov in niso zaupne ter so uporabljene v preiskavi. Ta druga določba tem zainteresiranim stranem omogoča, da se seznanijo s podrobnosti, na katerih temeljijo bistvena dejstva in premisleki, na osnovi katerih so bili ali uvedeni začasni ukrepi ali pa se namerava priporočiti uvedba dokončnih ukrepov.
- 213 Vendar ti določbi za uveljavljanje teh pravic določata nekatera podrobna pravila, da bi se zagotovila pravilna izvedba protidampinškega postopka. Tako se v skladu s členom 6(5) in (7) osnovne uredbe od zainteresiranih strank zahteva, da se na eni strani javijo in na drugi strani, da predložijo pisno zahtevo za pregled zadevnih informacij ali pisni zahtevek za zaslišanje. Glede prvega od teh podrobnih pravil člen 5(10) te uredbe določa, da se v obvestilu o začetku protidampinškega postopka navedejo roki, v katerih se lahko zainteresirane strani javijo, predstavijo svoja stališča v pisni obliki in posredujejo informacije, če naj se taka stališča in

informacije med preiskavo upoštevajo. V zadnjenavedeni določbi je tudi določeno, da se v tem obvestilu navede rok, znotraj katerega lahko zainteresirane strani zaprosijo pri Komisiji za zaslihanje v skladu s členom 6(5) navedene uredbe. V skladu s členom 20(1) in (3) iste uredbe je treba informacije v zvezi z uvedbo začasnih ukrepov zahtevati v pisni obliki takoj po uvedbi teh začasnih ukrepov, informacije v zvezi z uvedbo dokončnih ukrepov pa je treba zahtevati tudi v pisni obliki v enem mesecu po objavi uvedbe začasne dajatve.

- 214 Osnovna ureditev torej nekaterim zainteresiranim osebam podeljuje procesne pravice in jamstva, katerih uresničevanje pa je odvisno od aktivnega sodelovanja teh subjektov v samem postopku, ki mora biti izraženo vsaj z vložitvijo pisne zahteve v določenem roku (sodba z dne 9. julija 2020, Donex Shipping and Forwarding, C-104/19, EU:C:2020:539, točka 70).
- 215 Poleg tega člen 17 te uredbe določa, da lahko v primerih, kadar gre za veliko število pritožnikov, izvoznikov ali uvoznikov, vrst izdelkov ali transakcij, Komisija omeji preiskavo na smiselno število strank, izdelkov ali transakcij, tako da uporabi vzorce. Da bi Komisija ocenila, ali je vzorčenje ustrezno, in določila sestavo vzorca, ji morajo zainteresirane strani predložiti potrebne informacije v zvezi s tem. Tako lahko Komisija, kadar namerava preiskavo opreti na vzorec izvoznikov ali uvoznikov, v obvestilu o začetku preiskave zadevne izvoznike ali uvoznike pozove, naj se javijo, in od njih zahteva informacije, da bi lahko oblikovala reprezentativen vzorec teh subjektov.
- 216 To, da se zainteresirane stranke javijo in predložijo ustrezne informacije, da se oblikuje reprezentativni vzorec teh zainteresiranih strani ali da se za te namene vključijo v ta vzorec, je oblika sodelovanja v protidampinškem postopku. Vendar to sodelovanje tem strankam ne daje procesnih jamstev iz člena 6(5) in (7) ter člena 20(1) in (2) osnovne uredbe. Kot je bilo namreč navedeno v točkah 213 in 214 te sodbe, je odobritev teh jamstev odvisna od določenih podrobnih pravil, ki vključujejo posebno udeležbo istih strank v tem postopku v obliki prijave interesa in predložitve pisnih zahtev. Sodelovanje pri vzorčenju v smislu člena 17 te uredbe pa ne pomeni takšne posebne udeležbe.
- 217 Torej, tudi če so člani združenja CCCME in devet drugih pritožnikov sodelovali pri vzorčenju, opravljenem med zadevnimi protidampinškimi postopki, Splošno sodišče ni napačno uporabilo prava, ker je v točkah od 435 do 438 izpodbijane sodbe razsodilo, da se ti člani in navedeni pritožniki ne morejo sklicevati na kršitev njihovih procesnih jamstev na podlagi tega, da jim Komisija ni posredovala informacij, bistvenih za obrambo njihovih interesov. Splošno sodišče je namreč pravilno navedlo, da ti člani in navedeni pritožniki v tem postopku niso vložili nobene zahteve za posredovanje teh informacij.
- 218 Podredno, pritožniki trdijo, da je Splošno sodišče izkrivilo dejstva s tem, ker je ugotovilo, da člani združenja CCCME in devet drugih pritožnikov niso sodelovali v preiskavi na način, ki bi jim omogočal uveljavljati kršitev njihovih procesnih pravic. V zvezi s tem se ti sklicujejo na dejstvo, da je Komisija v odgovoru na tožbo pred Splošnim sodiščem navedla, da so ti člani in ti pritožniki prejeli „dokumente o razkritju iz člena 19(2) osnovne uredbe“.
- 219 V tem okviru je pomembno opozoriti, da kadar pritožnik trdi, da je Splošno sodišče izkrivilo dokaze, mora v skladu s členom 256 PDEU, členom 58, prvi odstavek, Statuta Sodišča Evropske unije in členom 168(1)(d) Poslovnika natančno navesti dokaze, ki naj bi jih to sodišče izkrivilo, in dokazati napake pri analizi, ki so po njegovem mnenju povzročile, da je Splošno sodišče izkrivilo dokaze. Poleg tega mora biti v skladu z ustaljeno sodno prakso izkrivljanje očitno razvidno iz listin

v spisu, ne da bi bilo treba na novo presojeti dejstva in dokaze (sodba z dne 10. novembra 2022, Komisija/Valencia Club de Fútbol, C-211/20 P, EU:C:2022:862, točka 55 in navedena sodna praksa).

- 220 S trditvijo v odgovoru na tožbo, ki jo je Komisija predložila Splošnemu sodišču, v skladu s katero so člani združenja CCCME in devet drugih pritožnikov „prejeli dokumente o razkritju iz člena 19(2) osnovne uredbe“, čeprav se nanaša na člen 20(2) te uredbe, se ne more dokazati, da je Splošno sodišče izkrivilo dejstva v zvezi s sodelovanjem teh članov in navedenih pritožnikov v protidampinškem postopku, s čimer naj bi jim bila podeljena procesna jamstva iz člena 6(7) in člena 20(2) navedene uredbe. Ta trditev namreč ne zadošča za dokaz, da so se ti člani ali ti pritožniki javili in da so pisno zahtevali razkritje potrebnih informacij, da bi lahko uveljavljali svoje procesne pravice v skladu s temi določbami.
- 221 Torej, ne glede na sodelovanje članov združenja CCCME in devetih drugih pritožnikov pri vzorčenju, opravljenem v protidampinškem postopku, Splošno sodišče ni niti napačno uporabilo prava niti izkrivilo dejstev, ker je v točkah od 435 do 438 izpodbijane sodbe odločilo, da so bili očitki teh članov in teh pritožnikov, ker jim niso bile posredovane informacije, bistvene za obrambo njihovih interesov, nedopustni, saj ti člani in navedeni pritožniki v tem postopku niso vložili zahtev za posredovanje teh informacij.
- 222 Na drugem mestu, pritožniki izpodbijajo nedopustnost kršitev pravice do obrambe, na katere se sklicuje združenje CCCME v imenu svojih članov in devetih drugih pritožnikov. Pritožniki trdijo, da je Splošno sodišče uporabilo napačen pravni standard, ker je razsodilo, da združenje CCCME v zadevnem protidampinškem postopku ne more uveljavljati procesnih pravic svojih članov in devetih drugih pritožnikov. Poleg tega naj bi bilo združenje CCCME napačno opredeljeno kot subjekt, ki zastopa kitajsko industrijo litega železa kot celoto in ne kitajskih proizvajalcev izvoznikov posamično.
- 223 Glede na te očitke je treba navesti, da so procesne pravice pravice, ki so lastne osebi, ki so ji podeljene. Tako je Sodišče razsodilo, da je pravica do obrambe subjektivne narave, tako da morajo imeti zadevne stranke možnost učinkovitega uveljavljanja te pravice, ne glede na naravo postopka, ki se vodi zoper njih (sodba z dne 9. septembra 2021, Adler Real Estate in drugi, C-546/18, EU:C:2021:711, točka 59), in da družba, ki ni sodelovala v postopku preiskave dampainga in ki ni povezana z nobenim proizvajalcem izvoznikom iz države, na katero se nanaša preiskava, sama ne more uveljavljati pravice do obrambe v postopku, v katerem ni sodelovala (sodba z dne 9. julija 2020, Donex Shipping and Forwarding, C-104/19, EU:C:2020:539, točka 68 in navedena sodna praksa).
- 224 Ugotoviti je treba, da se sodna praksa iz prejšnje točke sicer ne nanaša na vprašanje, ali ima združenje v upravnem postopku možnost uveljavljati procesne pravice določenih podjetij, vključno s pravicami svojih članov, pri čemer pa se z navedeno sodno prakso tej možnosti ne nasprotuje. Vendar navedena možnost ne sme povzročiti, da se zaobidejo pogoji, ki bi jih v skladu s to sodno prakso morala izpolnjevati zadevna podjetja, če bi želela sama uveljavljati svoje procesne pravice.
- 225 Zato Splošno sodišče ni uporabilo napačnega pravnega standarda, ker je v točkah 443 in 444 izpodbijane sodbe razsodilo, da je možnost, da združenje v protidampinškem postopku uveljavlja procesne pravice nekaterih svojih članov, pogojena s tem, da je to združenje med preiskavo

izrazilo namero nastopati kot predstavnik nekaterih svojih članov, kar zahteva, da so bili ti torej opredeljeni, in da lahko dokaže, da je od njih dobilo pooblastilo, na podlagi katerega lahko uveljavlja te procesne pravice v njihovem imenu.

- 226 Poleg tega je treba v zvezi z opredelitvijo Splošnega sodišča, da je združenje CCCME „subjekt, ki zastopa kitajsko industrijo [litega železa] kot celoto“, navesti, da je združenje CCCME, kot je razvidno iz točke 446 izpodbijane sodbe, v svojem stališču z dne 15. septembra 2017 o začasni uredbi pojasnilo naravo svojega sodelovanja v protidampinški preiskavi z navedbo, da se „interes [združenja] CCCME [...] ujema z interesom kitajske industrije litega železa kot celote. Ta interes se lahko sklada – in se pogosto tudi bo skladal – z interesi različnih kitajskih proizvajalcev izvoznikov zadevnega izdelka, vendar je ločen od teh posamičnih interesov in jih presega. [...] Namen sodelovanja [združenja] CCCME v tej preiskavi je zaščita skupnega interesa njegovih članov in kitajske industrije (izvoza) litega železa, ne pa posamičnih interesov njegovih članov. Za te posamične interese se bodo zavzemali različni kitajski proizvajalci (izvozniki) sami, od katerih nekateri individualno sodelujejo v tem postopku“.
- 227 Tako je združenje CCCME med postopkom jasno navedlo, da sodeluje v tem postopku v imenu skupnega interesa kitajske industrije izvoza litega železa in ne v imenu posamičnih interesov svojih članov ali drugih podjetij, kot je to potrebno za to, da bi to združenje lahko uveljavljalo procesne pravice zadnjenavedenih.
- 228 Različne trditve, ki so jih predložili pritožniki, prvič, da so izjave združenja CCCME izkrivljene, drugič, da je združenje CCCME predstavniško združenje kitajskih proizvajalcev izvoznikov, in tretjič, da je združenje CCCME dokazalo, da je v zadevnem protidampinškem postopku zagotavljalo skupno obrambo kitajske industrije litega železa, kar je priznala Komisija, ne ovržejo presoje iz prejšnje točke.
- 229 Najprej, ocena Komisije v točki 25 obrazložitve sporne uredbe, da združenje CCCME med drugim zastopa kitajsko industrijo delov iz litega železa, namreč ne dokazuje, da je Splošno sodišče izkrivilo navedbe združenja CCCME iz njegovega stališča z dne 15. septembra 2017 o začasni uredbi v zvezi z njegovim sodelovanjem v zadevnem protidampinškem postopku. Dalje, z drugimi trditvami, ki so jih navedli pritožniki, ni mogoče dokazati, da je združenje CCCME sodelovalo v tem postopku, da bi zastopalo posamične interese zadevnih podjetij. Nazadnje, pooblastilo, priloženo obvestilu z dne 12. decembra 2016 o objavi zapisnika sestanka za zgodnje obveščanje v zvezi s protidampinško preiskavo Unije glede uvoza delov iz litega železa, na katero se sklicujejo pritožniki, ne dokazuje, da bi združenje CCCME lahko uveljavljalo procesne pravice teh podjetij, saj v tem pooblastilu ni določeno, da se to združenje pooblašča za zastopanje posamičnih podjetij v navedenem postopku, in gre le za osnutek pooblastila.
- 230 Glede na zgoraj navedeno Splošno sodišče ni niti uporabilo napačnega pravnega standarda niti ni storilo napake pri opredelitvi, ker je ugotovilo, da se združenje CCCME ne more sklicevati na kršitve procesnih pravic svojih članov in devetih drugih pritožnikov.
- 231 Glede na vse zgoraj navedene razloge je treba prvi del petega pritožbenega razloga zavrniti.
- 232 Zato je treba ta pritožbeni razlog zavrniti in s tem zavrniti to pritožbo v celoti.

Stroški

- 233 Člen 184(2) Poslovnika Sodišča določa, da če pritožba ni utemeljena, o stroških odloči Sodišče. V skladu s členom 138(1) tega poslovnika, ki se v pritožbenem postopku uporablja na podlagi člena 184(1) navedenega poslovnika, se plačilo stroškov na predlog naloži neuspeli stranki.
- 234 Ker so v obravnavani zadevi Komisija in intervenientke predlagale, naj se pritožnikom naloži plačilo stroškov, in ker ti s predlogi niso uspeli, se jim naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je Sodišče (drugi senat) razsodilo:

1. Pritožba se zavrne.

2. Združenje China Chamber of Commerce for Import and Export of Machinery and Electronic Products ter družbe Cangzhou Qinghong Foundry Co. Ltd, Botou City Qinghong Foundry Co. Ltd, Lingshou County Boyuan Foundry Co. Ltd, Handan Qunshan Foundry Co. Ltd, Heping Cast Co. Ltd Yi County, Hong Guang Handan Cast Foundry Co. Ltd, Shanxi Yuansheng Casting and Forging Industrial Co. Ltd, Botou City Wangwu Town Tianlong Casting Factory in Tangxian Hongyue Machinery Accessory Foundry Co. Ltd poleg svojih stroškov nosijo tudi stroške Evropske komisije ter družb EJ Picardie, Fondatel Lecomte, Fonderies Dechaumont, Fundiciones de Ódena SA, Heinrich Meier Eisengießerei GmbH & Co. KG, Saint Gobain Construction Products UK Ltd, Saint Gobain PAM Canalisation in Ulefos Oy.

Podpisi